

CERSENI

CARPATHIAN PUMAS

MISIUNE ÎNDEPLINITĂ

PAG. 8-23

Revista Forțelor Aeriene Române
Nr. 4 (163) ♦ 2020

www.roaf.ro

NOUȚĂȚI
F-16
PAG. 4-5

100 PAG. 24-26
de ani
de învățământ tehnic
în Forțele Aeriene Române

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR
AL FORTELOR AERIENE

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI CER SENIN

PRESEDINTE:

**General-maior
dr. VIOREL PANĂ**

MEMBRI:

**General-maior
CONSTANTIN DOBRE**

**General de flotilă aeriană
dr. IULIAN PAȚILEA**

**General de flotilă aeriană
dr. ing. LIAN SOMEȘAN**

**Colonel
DAN BULEANDRĂ**

MEMBRI ONORIFICI

**DUMITRU AMARIEI
PETRE BÂNĂ
NICOLAE RADU**

REDACTIA

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:

căpitan MIRELA VÎȚĂ
e-mail: mvita@roaf.ro

PROCESARE TEXTE:

LEANA TUDORAN

FOTOREPORTER:

ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: asultanoiu@roaf.ro

GRAFICĂ & DTP:

DIANA ȘUICĂ
e-mail: msuica@roaf.ro

COPERTA I: CARPATHIAN PUMAS - Misiune
îndeplinită, FOTO: BOGDAN PANTILIMON

COPERTA III: MiG-21 LANCER, FOTO: ADRIAN
SULTĂNOIU

COPERTA IV: Noi avioane F-16 pentru
RoAF, FOTO: ADRIAN SULTĂNOIU

SUMAR

MESAJUL ȘEFULUI SMFA	3
NOUTĂȚI F-16	4-5
MISIUNI UMANITARE	6
AGENDA	7
MISIUNE ONU ÎN AFRICA	8-23
ANIVERSARE	24-26
EXERCITII	27-31
AGENDA	32-35
PROFIL DE PROFESIONIST	36
AVIAȚIA TRĂITĂ	37
ALMA MATER	38-39
MEDIU INTERNAȚIONAL	40-41
CONCURS	42-44
SPIRIT ȘI CREDINȚĂ	45
ISTORIE	46
INTERVIU	47
ANIVERSARE ROMAERO	48-49
SIGURANȚA AERONAUTICĂ	50

PAGINILE 4-5

PAGINA 6

PAGINA 33

PAGINILE 8-23

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere,
cu condiția specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează în
tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru conținutul
articolelor aparține în exclusivitate
autorilor, conform art. 326 CP.

CORECTURA:

CENTRUL TEHNIC-EDITORIAL AL ARMATEI

ȘOSEAUA FABRICA DE GLUCOZĂ
NR. 2-4, SECTOR 2, BUCUREȘTI
Telefon/Fax: 021/232.63.27;
021/232.21.83 int. 104,110
E-mail: cersenin@roaf.ro

ISSN 1582-6317. B 916.10; C 3146.18

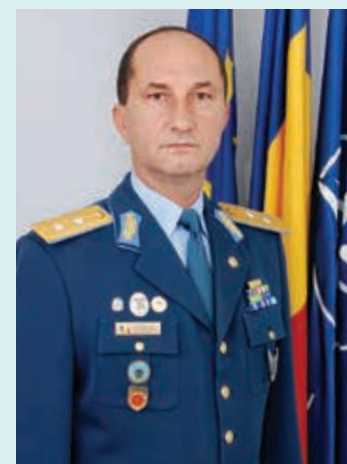

Tipărită la
CENTRUL TEHNIC - EDITORIAL
AL ARMATEI
sub comanda
nr. 1022/2021

Responsabilitatea privind tehnoredactarea
revine în totalitate redacției

Prezenta ediție s-a încheiat la data de:
10.12.2020

PRIORITĂȚILE FORTELOR AERIENE ROMÂNE PENTRU ANUL DE INSTRUCȚIE 2021

**General-maior
dr. Viorel PANĂ,**
Șeful Statului Major
al Forțelor Aeriene

Chiar dacă în anul 2020 ne-am confruntat cu o situație nouă și destul de dificilă creată de pandemia generată de coronavirusul SARS-CoV-2, se poate aprecia că întregul personal din Forțele Aeriene și-a îndeplinit toate misiunile încredințate, dând dovadă de profesionalism, implicare și devotament, iar pentru aceasta vă mulțumesc!

Și în anul 2021, instrucția reprezintă o componentă esențială a procesului de pregătire pentru dezvoltarea competențelor necesare în diferite situații, pentru a îndeplini cu succes obiectivele și sarcinile ce revin Forțelor Aeriene.

Analiza contextului geopolitic și geostrategic și în special incertitudinile legate de evoluțiile viitoare, inclusiv cele legate de pandemia de COVID-19, relevă existența unor factori de risc la adresa securității naționale, factori ce pot lua, în anumite condiții, forma unor acțiuni militare executate din spații situate în vecinătatea granițelor sau din zone mai îndepărtate.

Obiectivul general al Statului Major al Forțelor Aeriene pentru anul 2021 îl constituie accelerarea procesului de consolidare a capacității de luptă a structurilor Forțelor Aeriene pentru asigurarea

supravegherii și avertizării timpurii, descurajării și respingerii acțiunilor aeriene agresive la adresa României, în concordanță cu cerințele planurilor elaborate la nivel național și aliat, concomitent cu îndeplinirea, la termenele planificate, a angajamentelor militare asumate de România pe plan internațional.

Foarte important este să continuăm derularea programelor multianuale de înzestrare pentru dotarea structurii de forțe cu tehnică și echipamente militare moderne, interoperabile, precum și revitalizarea tehnicii și echipamentelor militare existente pentru a răspunde cerințelor operaționale actuale, astfel încât să fie asigurate capacități de descurajare și contracarare credibile, în concordanță cu planurile de apărare și de răspuns gradual elaborate la nivel național și la nivelul Alianței.

Intrarea în dotarea Forțelor Aeriene, pe parcursul anului 2020, a încă patru aeronave multirol F-16 Fighting Falcon, din lotul de cinci, a primului sistem de rachete sol-aer cu bătaie mare PATRIOT, precum și continuarea programelor de înzestrare, fac ca și pentru anul 2021 obiectivele Forțelor Aeriene să urmărească continuarea programului de instruire a personalului care încadrează sistemul PATRIOT, a demersurilor pentru achiziția celei de-a doua escadrile dotată cu aeronave F-16, a programului de modernizare a avionului-școală IAR-99 sau a programului de înzestrare SHORAD/VSHORAD, acestea fiind cele mai importante acțiuni care vor conduce la schimbări majore în ceea ce privește filozofia apărării spațiului aerian, a întrebuirii forțelor și mijloacelor în acest scop, cu repercusiuni importante în formarea, instruirea și perfecționarea luptătorului din Forțele Aeriene.

Fragment din alocuțiunea șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Viorel PANĂ, cu ocazia deschiderii anului de instrucție 2021

ÎNCĂ DOUĂ AERONAVE DE TIP F-16 FIGHTING FALCON, DIN LOTUL DE CINCI, AU SOSIT ÎN ȚARĂ

Cea de-a treia și cea de-a patra aeronavă F-16 Fighting Falcon - din noul lot de cinci care vor intra în dotarea Forțelor Aeriene Române - au sosit vineri, 30 octombrie, din Portugalia, în Baza 86 Aeriană „Locotenent aviator Gheorghe Mociorniță”, de la Borcea.

Ultima aeronavă din lotul de cinci va fi livrată în primul trimestru al anului 2021.

Achiziția noului lot de avioane F-16 Fighting Falcon și a pachetului de bunuri și servicii aferent va asigura creșterea securității României prin executarea permanentă a apărării spațiului aerian național/NATO, pe timp de pace și în situații de criză, prin Serviciul de Luptă Permanent – Poliție Aeriană (SLP-PA), sub comanda NATO, în conformitate cu angajamentele asumate.

Achiziția celor cinci aeronave a fost făcută conform Legii 237/2019 pentru continuarea dezvoltării capacității operaționale aeriene cuprinse în Etapa de tranziție inițială a Concepției de realizare graduală a capacității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene”, care a fost publicată în Monitorul Oficial pe data de 19.12.2019.

În aceeași lună a fost semnat și contractul cu Guvernul Republicii Portugheze pentru achiziția aeronavelor, din excedentul acestei

țări, precum și a unui pachet de bunuri și servicii care include, printre altele, modernizarea avioanelor la un standard superior, elemente de suport logistic și instruirea personalului tehnic ingineresc.

Pentru achiziționarea pachetului de bunuri și servicii complementare sunt în curs de atribuire Guvernului Statelor Unite ale Americii contracte de tip Letter of Offer and Acceptance – LOA, specifice Programului Foreign Military Sales - FMS.

Atribuirea contractelor este în conformitate cu prevederile art. 22 lit. f din OUG nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Programul va permite și creșterea nivelului de instruire a personalului tehnic ingineresc, precum și crearea capacității de reparații capitale pentru motoarele ce echipază avioanele F-16.

Forțele Aeriene Române mai au în dotare 14 aeronave F-16 Fighting Falcon, care execută deja misiuni de poliție aeriană.

Prin Hotărârea CSAT din 27.09.2012 a fost aprobată Concepția de realizare graduală a capacității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene” care prevede realizarea graduală a capacității

operaționale aeriene finale, reprezentată de trei escadrile de luptă dotată cu câte 16 avioane multirol fiecare. Pentru aceasta, au fost semnate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 240/2013, contracte cu Guvernul Republicii Portugheze și Guvernul SUA pentru achiziționarea a 12 avioane F-16. Aeronavele au fost livrate în perioada 2016-2017 - șase la 29.09.2016, trei la 15.11.2016 și trei la 28.09.2017.

Primele două aeronave din noul lot de cinci au sosit în România în luna august a acestui an, iar după intrarea în dotarea Forțelor Aeriene Române și a ultimului avion F-16 Fighting Falcon (prevăzută pentru primul trimestru al anului 2021), toate cele 17 aparate de zbor - în configurație M5.2R, vor trece printr-un program de modernizare la standardul M6XR.

Adoptarea Legii 237/2019 și semnarea contractului cu Republica Portugheză asigură premisele pentru ca industria națională de apărare să execute lucrările de mentenanță, reparațiile capitale la motoare și modernizarea aeronavelor F-16. Operatorul S.C. AEROSTAR S.A. - Centrul de mentenanță pentru aeronavele F-16 din dotarea Armatei României, va asigura mentenanța pentru acest tip de aeronave, SMFA și AEROSTAR având încheiat un protocol de colaborare în acest sens.

Biroul presă MAPN

Adrian SULTĂNOIU

Siguranța zborului începe la sol acolo unde personalul tehnic execută toate operațiile necesare pentru ca în final statusul aeronavei să fie „MISSION-CAPABLE”.

„Pentru mine programul F-16 a venit ca o provocare la care am vrut să iau parte. După perioada de pregătire din Portugalia ne-am întors în Baza 86 Aeriană de la Borcea ca o echipă tânără care vrea să se ridice la nivelul celor care i-au instruit.

Din 2016 și până astăzi, Secția Mentenanță Aviație s-a ocupat de mentenanța de care au avut nevoie aeronavele F-16, cu profesionalism și disciplină”, locotenent ing. Cătălin MONCEA, șef Secție Mentenanță Aviație.

MINISTRII APĂRĂRII DIN PORTUGALIA ȘI ROMÂNIA ACASĂ LA F-16

Ministrul apărării naționale, Nicolae-Ionel CIUCĂ, s-a întâlnit sâmbătă, 7 noiembrie, cu omologul din Republica Portugheză, João Titterington Gomes CRAVINHO, aflat în vizită oficială în România.

Cei doi oficiali au vizitat Baza 86 Aeriană „Locotenent Aviator Gheorghe Mociorniță” de la Fetești. Programul vizitei delegației portugheze a inclus și discuții oficiale la sediul MAPN, în cadrul cărora cei doi miniștri ai apărării au abordat subiecte referitoare la stadiul cooperării bilaterale în domeniul apărării, cu accent pe aspectele referitoare la derularea contractului de achiziție a aeronavelor F-16 de la partea portugheză, cooperarea în format NATO și UE, în contextul actual de securitate, cu accent pe postura aliată de descurajare și apărare, cât și pe cooperarea în cadrul proiectelor inițiativei privind Cooperarea Structurată Permanentă (PESCO) a Uniunii Europene.

„Când am vorbit despre F16, am adus în discuție și implicarea industriei naționale de apărare în desfășurarea acestui program. Adoptarea Legii care reglementează achiziția și semnarea contractului cu Republica Portugheză asigură premisele pentru ca industria națională de apărare să execute lucrările de mentenanță, reparațiile capitale la motoare și modernizarea întregii escadrile de F-16 - adică cele 12 achiziționate inițial și cele cinci care fac parte din etapa a doua - la standardul M6XR. ... Toate cele 17 aparate de zbor vor trece, așa cum spuneam, printr-un program de modernizare la standardul M6XR și salut, cu această ocazie, anunțul făcut recent de autoritățile SUA, care au inițiat demersurile prin care țara noastră achiziționează echipamentele noi ce vor fi instalate de specialiștii români pe aeronavele F-16.”, a declarat, la finalul vizitei, domnul Nicolae Ciucă, ministrul apărării naționale.

Sursa: www.mapn.ro

Foto: Bogdan PANTILIMON și Laurențiu TUROI

TRADIȚIE ȘI ACTUALITATE

În seria de evenimente premergătoare Zilei Armatei, în data de 20 octombrie 2020, la sediul Bazei 86 Aeriene Borcea, a avut loc vizita Majestății Sale Margareta, Custodele Coroanei, alături de Alteța Sa Regală, Principele Radu.

Pe parcursul vizitei a fost evocat rolul pe care l-a avut Aviația Militară Regală în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost prezentat rolul pe care îl au Forțele Aeriene Române în contextul geopolitic actual ca element important al prezenței active a României în cadrul Alianței Nord-Atlantice.

MISIUNI UMANITARE DE AMPLOARE ALE RoAF

Mirela VÎȚĂ

Baza 90 Transport Aerian este principalul actor al misiunilor umanitare ale Forțelor Aeriene Române, mai ales prin aeronavele C-27J Spartan și C-130 Hercules, pentru transportul, în regim de urgență, a pacienților aflați în stare gravă.

Aceste misiuni medicale se efectuează, de cele mai multe ori, ca urmare a aprobării ministrului apărării naționale, la solicitarea secretarului de stat și șef al Departamentului pentru Situații de Urgență din Ministerul Afacerilor Interne.

Doar în perioada noiembrie-decembrie, echipajele aeronavei C-27J Spartan, alături de personal medical specializat, au executat cinci asemenea misiuni.

Astfel, o aeronavă C-27J Spartan a Forțelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a efectuat, în seara zilei de **14 noiembrie**, o misiune umanitară pe ruta Otopeni – Iași – Otopeni, pentru transportul, în regim de urgență, a unui pacient care a suferit arsuri în urma incendiului de la Spitalul Județean Piatra Neamț. Misiunea a continuat a doua zi cu transferul unui medic

rănit în același incendiu, în urma căruia a suferit arsuri grave, la Spitalul Militar „Regina Astrid” din Bruxelles, pentru tratament de specialitate. Pacientul a fost preluat de medicii militari belgieni, care au stabilit, după finalizarea procedurilor de evaluare medicală, conduita terapeutică și de suport medical.

Câteva zile mai târziu a urmat apoi o misiune de amploare, prin care Ministerul Apărării Naționale a decis să transporte, pe **19 noiembrie**, din București la spitale din regiunea Moldovei, 15 pacienți infectați cu virusul SARS-CoV-2, în stare gravă. Astfel, într-un prim zbor, o aeronavă C-27J Spartan a Forțelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a transportat, în regim de urgență,

pe ruta Otopeni – Bacău – Iași, cinci pacienți bolnavi de COVID-19. Echipa medicală care i-a asistat a fost formată din specialiști, atât din cadrul Ministerului Apărării Naționale, cât și de la SMURD București.

La început de decembrie, o aeronavă C-27J Spartan a Forțelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale a efectuat o misiune umanitară pe ruta Otopeni – Cluj-Napoca – Viena – Graz – München – Otopeni, pentru transportarea a trei pacienți care prezentau arsuri, în vederea tratamentului la spitale din Austria și Germania.

Două zile mai târziu, pe **7 decembrie**, a urmat efectuarea unui zbor de transport umanitar

din București la spitale din regiuni ale Moldovei și Ardealului, cu pacienți infectați cu virusul SARS-CoV-2, aflați în stare gravă. Astfel, o aeronavă C-27J Spartan a Forțelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a transportat, în regim de urgență, pe ruta Otopeni – Bacău – Suceava – Cluj-Napoca și retur, cinci pacienți bolnavi de COVID-19. Aeronava militară a decolat de la Baza 90 Transport Aerian în jurul orei 13.30.

Misiunile umanitare au continuat apoi și în data de **8 decembrie**, prin transportul altor patru pacienți aflați în stare gravă, infectați cu virusul SARS-CoV-2, din București către unități medicale din Moldova, decizie luată în urma supraaglomerării spitalelor din Capitală.

Acestea au fost doar zborurile din perioada recentă, care au atras atenția presei, prin gradul de urgență și frecvența ridicată, demonstrând capacitatea de răspuns și de adaptare a Forțelor Aeriene Române pentru a ajuta societatea civilă, atât în cazul accidentelor tragice, izolate, cât și ca efort susținut în lupta cu SARS-CoV-2.

AMBIȚIE, CONSECVENȚĂ ȘI DĂRUIRE

În echipa celor care iubesc ceea ce fac și realizează lucruri minunate se încadrează sanitari, oamenii care intervin în situații critice, dedicați meseriei și profesioniști în îndeplinirea misiunilor încredințate.

Absolventă a Școlii Postliceale Sanitare de Stat din Suceava și a Facultății de Economie și Administrare Afacerilor, **sergent major Florentina CHIRILĂ** este din anul 2017 subofițer sanitar în cadrul Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT de la Baza 95 Aeriană și se conduce după deviza „Răspundește lumină, iar întunericul se va risipi de la sine”.

„Inspirată și îndrumată de pasiunea soțului în exercitarea meseriei de militar, am urmat cursurile Școlii de Subofițeri Sanitari din Focșani, primind repartiție la Spitalul Universitar de

Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, secția Oftalmologie. Tranziția la Baza 95 Aeriană mi-a oferit zile și activități foarte dinamice și caracterizate de multă interacțiune cu oamenii, în contextul ordinii și disciplinei, definitorii celor care au ales să îmbrace haina militară. Eu nu cred în simplu și ușor, ci cred în posibilitatea de a-ți găsi ceea ce este potrivit pentru tine și de a învăța din toate experiențele pe care ai ocazia să le trăiești. Acesta este motivul pentru care am ales să fiu însoțitor de bord sanitar”.

Cu familia în suflet și cu toate forțele în sprijinul paznicilor cerului, dezideratul ei este să-i facă mândri pe cei doi băieți, Luca și Tudor, și să reprezinte un exemplu pentru ei. Mult succes în îndeplinirea viitoarelor misiuni!

Sursa: Baza 95 Aeriană

CERUL ESTE LIMITA!

Maistru militar clasa I Vlad CIOBANU
Sergent major Florin NĂSTASE

Nimic nu este imposibil atunci când îți dorești cu adevărat, iar o parte din militarii Batalionului 5 Rachete Sol-Aer „Horea”, din componerea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu”, au făcut, pentru a doua oară consecutiv, o ascensiune pe „acoperișul României”, împreună cu militari ai garnizoanei Sfântu Gheorghe și personal al Poliției Române, județul Covasna!

Prin tradiție, cele două sărbători, „Ziua Armatei României” și „Ziua Vânătorilor de Munte”, sunt celebrate, în fiecare an, prin organizarea unei expediții pe „acoperișul României”, vârful Moldoveanu (2544 m) și arborarea Drapelului României pe cel mai înalt vârf din țară.

25 OCTOMBRIE - ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI

Într-o zi cu profundă semnificație istorică, care a probat de-a lungul timpului strânsa legătură dintre națiune și armată, militarii Bazei 95 Aeriană și-au exprimat recunoștința și omagiul, în cadrul unui ceremonial militar și religios, cu depuneri de coroane, organizat la Monumentul Eroilor din Cimitirul Central Bacău.

Data de 25 octombrie reprezintă amintirea unei zile de împlinire națională și de cinstire pentru eroismul și jertfele prin care oștirea noastră și-a îndeplinit nobila misiune de a apăra unitatea națională și integritatea teritorială a statului român.

În urmă cu 76 de ani, la 25 octombrie 1944, armata română elibera ultima palmă de pământ românesc de sub ocupație străină, orașul Carei, recucerind astfel teritoriul național și readucând patria la hotarele care au zămislit-o.

Activitatea s-a desfășurat într-un cadru restrâns, cu respectarea măsurilor pentru prevenirea și limitarea răspândirii virusului SARS-CoV-2.

În acest context, ne-am simțit onorați, ca într-o zi de asemenea însemnată, să primim vizita domnului **Emanuel IACOB**, istoric român, care ne-a împărtășit prin pasiune și cunoștințe valoarea și semnificația acestei zile.

DEPUNEREA JURĂMÂNTULUI MILITAR

Data de 23 octombrie 2020 a fost prima zi de militar pentru elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”. Începând cu această dată, cu ocazia depunerii jurământului, s-a deschis prima etapă din cariera de militar în care își vor demonstra devotamentul față de țară. Jurământul Militar se depune o singură dată, legământul fiind nu doar pentru câteva minute, ore sau zile, ci pentru tot restul vieții.

„Noi, elevii din generația 2020-2021, respectiv 2022, suntem mândri și onorați că am pășit pe porțile acestei instituții de prestigiu în perioada împlinirii celor 100 de ani de funcționare, un veac clădit cu efort și dăruire. În acest moment emblematic al viitoarei noastre cariere de militar ne-am fi dorit să îi avem alături de noi pe cei dragi, pentru a ne împărtăși emoțiile, însă contextul național generat de situația actuală, impune multiple bariere, printre care și distanțarea socială.”

În ciuda acestui fapt, implicarea și prezența cadrelor militare au umplut cu desăvârșire lipsa familiei în aceste momente dificile. Mulțumim tuturor cadrelor militare pentru tot devotamentul și răbdarea de care au dat dovadă în inițierea și formarea noastră ca militari”, a declarat, cu emoții în glas, **eleva Andreea Diana IACOB**, reprezentanta celor 224 de elevi de anul I care au depus Jurământul Militar.

Sublocotenent Laura BAȘTUREA

La ceremonia de depunere a Jurământului Militar, organizată de Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, a fost prezent **comandorul inginer Cristian PĂTRAȘCU**, reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene.

MOMENTE FESTIVE în Teatrul de Operații MALI

Ceremonie de acordare a medaliilor ONU și a distincțiilor naționale din partea șefului Statului Major al Apărării

Șeful Statului Major al Apărării (SMAp), general-locotenent Daniel PETRESCU, i-a vizitat duminică, 18 octombrie, pe militarii Detașamentului de Elicoptere Carpathian Pumas dislocați în baza Camp Castor din Mali.

Șeful SMAp a fost însoțit de comandantul Comandamentului Forțelor Întrunite, general-maior Dorin IONIȚĂ și locțiitorul pentru Operații și Instrucție al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA.

Vizita de lucru a avut loc cu ocazia încheierii participării României la „Misiunea Multidimensională Integrată ONU de Stabilizare în Republica Mali” (MINUSMA).

Mirela VÎȚĂ, Laurențiu TUROI

Programul vizitei a inclus întâlniri cu militarii și ceremonia de medaliere a personalului, în cadrul căreia comandantul detașamentului, **comandorul Ciprian MARIN**, alături de oficiali ONU, au conferit fiecărui militar al contingentului românesc medalia Organizației Națiunilor Unite, pentru serviciul în sprijinul păcii. De asemenea, în partea a doua a festivității, au fost înmânate, de către generalul-locotenent Daniel Petrescu, decorații naționale militare care s-au remarcat prin modul exemplar de îndeplinire a misiunilor pe timpul participării la intervenții în situații de urgență în Teatrul de Operații Mali.

„Consider o datorie de onoare vizitarea fiecărui teatru de operații unde Armata României are forțe dislocate. Anul acesta am susținut în misiuni internaționale peste 1.200 de militari, într-o perioadă de pandemie, pe trei continente. Mă bucur mult că am reușit să ajung și aici, în fața dumneavoastră, și, mai ales, mă bucur foarte mult că ați încheiat misiunea cu succes. Toate

semnalele pe care le-am primit de la contingentele cu care ați cooperat au fost pozitive. Este un lucru bun pentru dumneavoastră și, mai ales, este un lucru bun pentru Armata României. Urmează să pregătiți tehnica și materialele pentru redisolocarea în țară. Aveți tot sprijinul Statului Major al Apărării și al Comandamentului Forțelor Întrunite. Vă mulțumesc pentru efortul depus și dedicarea cu care ați reprezentat Armata României în cadrul misiunii ONU”, a declarat generalul-locotenent Daniel Petrescu.

În alocuțiunea sa, comandantul detașamentului Carpathian Pumas a subliniat că procesul de optimizare a elicopterelor pentru a răspunde cerințelor operaționale specifice teatrului de operații Mali și pregătirea personalului militar au fost factori esențiali pentru realizarea capabilității necesare îndeplinirii cu succes a acestei misiuni ONU. „Însă nimic nu ne-a pregătit mai bine decât experiența de a zbura deasupra deșertului african și de a fi la datorie permanent, șapte zile pe săptămână,

ca parte a eforturilor comune ale ONU de a oferi asistență pentru stabilizarea situației în Mali”, a declarat comandorul Marin.

Comandantul Sectorului de Est al MINUSMA, **colonel-senior Jinsong ZHU**, a reliefat că ceremonia de medaliere a ONU marchează un moment crucial al misiunii și, ceea ce este și mai important, reprezintă momentul final al misiunii de un an în cadrul participării României la MINUSMA. „Dar este esențial să amintim că, dincolo de contribuția majoră a militarilor români în cadrul misiunii, contingentul românesc a promovat cultura națională printre celelalte contingente naționale din Sectorul malian de Est”, a afirmat colonelul-senior Jinsong Zhu.

La finalul ceremoniei militare, șeful Statului Major al Apărării a precizat că, prin prestația profesională excepțională, militarii români încheie cu succes o misiune de menținere a păcii, îndeplinită în baza angajamentului asumat față de ONU în Mali. „Sunt

Întâmpinarea delegației române

Vigilență la fiecare misiune!

Șeful Statului Major al Apărării, general-locotenent Daniel PETRESCU a felicitat prestația profesională excepțională a militarilor români

câteva argumente care m-au determinat să fiu prezent în Mali, cu această ocazie. Am vrut să-i felicit personal pentru că și eu, cu 25 de ani în urmă, am fost asemeni lor, în formație, în misiunea din Angola, primind medalia ONU pentru serviciul în sprijinul păcii. Un alt motiv a fost oportunitatea de a mă întâlni cu comandanții MINUSMA pentru a discuta împreună despre provocările viitoare ale acestei operații. Nu în cele din urmă, a fost prilejul de a sublinia succesul pe care l-au avut Forțele Armate Române de a disloca și susține, în zone de operații de pe trei continente, aproximativ 1.200 de militari, în condițiile crizei sanitare din acest an.

Generalul-locotenent Daniel Petrescu a mulțumit, totodată, militarilor canadieni pentru sprijinul acordat pe timpul pregătirii și dislocării

primelor trupe românești, personalului din detașamentul german pentru serviciile de sprijin logistic din Camp Castor și pentru nivelul ridicat al parteneriatului dintre militari și, nu în ultimul rând, întregului personal MINUSMA pentru relațiile foarte bune de cooperare stabilite în Mali. Șeful Apărării a evidențiat, totodată, rolul deosebit pe care Comandamentul Forțelor Întrunite, Forțele Aeriene Române, Baza 57 Aeriană „Mihail Kogălniceanu” și, nu în ultimul rând, Baza 90 Transport Aerian l-au avut în succesul acestei misiuni: „S-a reușit, cu regularitate, trimiterea și sprijinul în diferite zone de operații a batalioanelor de infanterie și a forțelor pentru operații speciale. Acum s-a reușit, în condiții foarte bune, dislocarea unor contingente ale Forțelor Aeriene și felicit această categorie de forțe

pentru succesul lor. A fost un efort considerabil pentru modernizarea elicopterelor, dislocarea efectivelor și tehnicii, rotirea contingentelor. Participarea militarilor români la MINUSMA a fost o realizare deosebită a Forțelor Aeriene Române”, a concluzionat șeful Statului Major al Apărării.

Agenda vizitei a inclus și întrevederea șefului Statului Major al Apărării cu comandantul contingentului german din Mali și comandantul bazei Camp Castor, **colonel Peter EICHELSDORFER**. Discuțiile purtate au vizat situația de securitate din Mali și evoluțiile prognozate ale MINUSMA în următoarea perioadă. De asemenea, colonel Peter Eichelsdorfer a evidențiat participarea militarilor români, nu doar la misiunile care au contribuit la evacuarea aeriană medicală din teren a unui număr total

de 44 de militari ONU, ci și la multitudinea de misiuni de transport personal, misiuni de cercetare și patrulare aeriană, misiuni de transport materiale și tehnică și exerciții de antrenament.

Armata României, prin contribuția cu personal și tehnică de transport aerian din Teatrul de Operații Mali, și-a îndeplinit angajamentele luate în cadrul „Misiunii Multidimensionale Integrată ONU de Stabilizare” și, prin rezultatele obținute și profesionalismul demonstrat de militarii români în această greu încercată zonă a lumii, România a demonstrat că rămâne un partener de încredere al organizațiilor internaționale din care face parte.

La Misiunea ONU Multidimensională Integrată de Stabilizare în Mali, stabilită în baza Rezoluției nr. 2100 din 2013 a Consiliului de Securitate al ONU, participă un număr de 57 de țări cu următoarele efective: 12.000 militari, 1.750 polițiști și 1.200 personal civil. MINUSMA sprijină autoritățile maliene în efortul de stabilizare a țării și de implementare a obiectivelor de tranziție, executând următoarele sarcini: asigurarea stabilității și protecției populației civile, sprijinul dialogului politic național și al reconcilierii, asistența privind restabilirea autorității statale, reconstrucția sectorului de securitate și promovarea și protecția drepturilor omului.

În baza Hotărârii CSAT nr. S-110 din 2015, a fost aprobată contribuția României la noul sistem de gestionare a capacităților ONU de menținere a păcii în Mali. MAPN a prevăzut, în

pachetul de forțe pentru 2019 – 2020, punerea la dispoziție a unui detașament de 120 de militari cu 4 elicoptere de transport IAR-330L, în vederea participării la misiuni de menținere a păcii. Detașamentul (prima rotație), generat de Baza 57 Aeriană „Mihail Kogălniceanu”, a fost dislocat în Mali (în baza militară Camp Castor din Gao), în perioada august – septembrie 2019, preluând misiunea de la detașamentul canadian, începând cu luna octombrie 2019. Cea de-a doua rotație a fost introdusă în teatru în aprilie 2020. Principala misiune a prezenței românești în Mali a fost asigurarea 24/7 a unei aeronave echipate pentru evacuare medicală a personalului MINUSMA, fiindu-i desemnat sectorul de Est al statului Mali. Cu toate acestea, din cauza lipsei unităților de aviație de sprijin, într-un mediu cu climă extremă, cele două detașamente au executat misiuni și în celelalte sectoare ale teatrului de operații. De altfel, Detașamentul de transport format din patru elicoptere IAR-330 Puma L-RM a executat și o serie de misiuni operaționale și logistice specifice operațiunilor de menținere a păcii, devenind o capacitate esențială pentru sprijinirea eforturilor ONU de stabilizare a zonei.

În perioada 15.10.2019 – 15.10.2020, personalul și elicopterele Armatei României au contribuit la eforturile internaționale ale ONU de stabilizare și menținere a păcii în misiunea din Teatrul de Operații Mali prin executarea unui număr de 1.300 de ore de zbor în zona subsahariană și participarea în cadrul a 15 operații întrunite, totalizând peste 380 de misiuni (peste

400 de ieșiri) desfășurate pe timp de zi sau de noapte. Pe parcursul unui an de misiune, militarii din detașamentele Carpathian Pumas au avut de depășit o serie de dificultăți, inerente, până la urmă, dislocării unei unități de aviație la circa 6.000 de km față de țară, într-un teatru de operații a cărui principală caracteristică, dincolo de situația de securitate instabilă și imprevizibilă și o climă extremă, a fost lipsa posibilităților de aprovizionare logistică din surse locale. La acestea s-au adăugat distanțele mari între punctele de reprovizionare cu combustibil,

Oficialii români la ceremonia de medalieri a detașamentului Carpathian Pumas în Mali

avarierea unui elicopter în luna august, cauzată de o manifestare extremă a vântului, neprognozată, și condițiile îngreunate de executare a misiunilor în noul context epidemiologic care au fost impuse pentru limitarea răspândirii infectării cu SARS-CoV-2.

Sursa: Birou presă MAPN

REPATRIEREA DETAȘAMENTULUI CARPATHIAN PUMAS

Sâmbătă, 31 octombrie, militari care au făcut parte din cea de-a doua rotație a detașamentului Carpathian Pumas s-au întors în țară. La sosire, militarii au fost întâmpinați de generalul de flotilă aeriană dr. Iulian PAȚILEA, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene pentru Operații și Instrucție.

Repatrierea a fost realizată în condițiile respectării tuturor măsurilor de siguranță sanitară impuse pentru prevenirea transmiterii virusului SARS-CoV-2.

Mirela VÎȚĂ, Adrian SULTĂNOIU

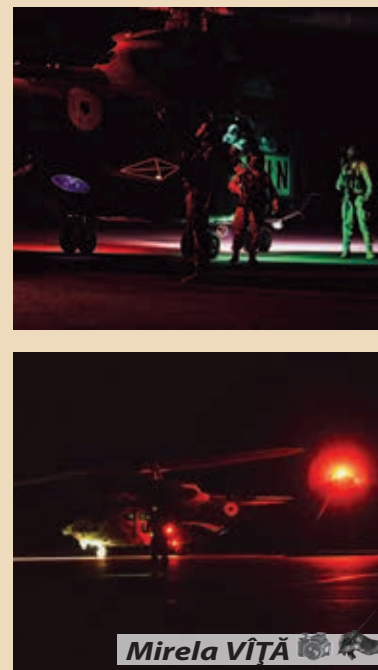

Șeful Statului Major al Apărării, general-locotenent Daniel PETRESCU, împreună cu comandantul contingentului german din Mali și comandantul bazei Camp Castor, colonel Peter EICHELSDORFER

La activitate au fost invitați și reprezentanți din partea celorlalte contingente ONU cu care militarii români au colaborat de-a lungul misiunii

Mirela VÎȚĂ

ULTIMA MISIUNE MEDEVAC

Detașamentul român de elicoptere din Teatrul de Operații Mali a executat, în noaptea de 7 spre 8 octombrie, o nouă misiune de evacuare medicală aeriană.

În jurul orei 23.30 (ora României), tura de serviciu a detașamentului Carpathian Pumas a fost alertată pentru executarea unei misiuni MEDEVAC, pentru a prelua un militar ONU nigerian, aflat în teren în cadrul unei misiuni de patrulare.

Locul de preluare al pacientului, la aproximativ 100 de kilometri de Gao, se afla în proximitatea unei căi de comunicație cu o densitate mare a atacurilor grupărilor insurgente, motiv pentru care s-a luat decizia executării misiunii cu două elicoptere, unul în configurație MEDEVAC și celălalt ca escortă, pentru asigurarea sprijinului aerian nemijlocit.

Cum fiecare zbor are particularitățile sale, pentru echipaj, provocările acestei misiuni au ținut atât de situația volatilă de securitate a zonei, care a solicitat atenție sporită, cât și de condițiile meteorologice și de mediu. La fel ca majoritatea misiunilor anterioare de evacuare medicală, și aceasta a avut loc pe timp de noapte, de data aceasta cu o iluminare redusă din partea lunii și cu nuclee orajoase în formare (furtuni și fulgere la orizont). Pe tot timpul zborului echipajul a utilizat sistemul de vedere pe timp de noapte, deosebit de util pentru aterizarea în siguranță într-o zonă necunoscută, pe o suprafață nemarcată, în praf.

După preluarea din teren, pe timpul deplasării cu aeronava, pacientul a fost asistat de echipa medicală (medic specialist urgențe și doi asistenți), care a efectuat monitorizarea și acordarea tratamentelor necesare, iar imediat după aterizare, acesta a fost preluat de o ambulanță din cadrul spitalului ROL 2 chinez, pentru continuarea tratamentului.

Pentru **locotenentul Ștefan GAVRIZI**, medic specialist medicină de urgență, aceasta

a fost prima misiune de evacuare medicală aeriană la care a participat, cele anterioare producându-se pe tura celeilalte echipe:

„Recunosc că am fost entuziasmat din momentul în care am auzit alarma MEDEVAC. Ca medic, îți pare rău când cineva suferă, dar te bucuri că ai ocazia să ajuți, să îți faci meseria! Am pornit în misiune pe o noapte întunecată, luminată doar de multele fulgere ale furtunii din apropiere. Aterizarea în câmp nu mi-a părut ușoară, din cauza vântului puternic, dar colegii de la manșă au aterizat cât se poate de lin. Am urmat apoi colegii operatori căutare-salvare către locul unde se afla pacientul. Transferul s-a făcut foarte ușor, am comunicat bine cu medicul nigerian, care m-a informat despre starea actuală a pacientului și despre medicația administrată. Ajunși în elicopter, împreună cu colegii asistenți, am trecut la monitorizarea funcțiilor vitale, administrare de oxigen, prinderea liniilor venoase și continuarea medicației. Pacientul, deși acuza dureri, a fost conștient, colaborant pe tot parcursul zborului.

Le sunt recunoscător piloților pentru manevrele line care ne-au permis să ne concentrăm asupra pacientului, tehnicului de bord pentru asigurarea comunicațiilor, operatorilor căutare-salvare pentru protecția și siguranța din teren și, în mod deosebit, colegilor asistenți, pentru sincronizare și ajutorul acordat. A fost o experiență

unică, total diferită, dar la asta mă așteptam de la o misiune MEDEVAC într-un teatru de operații!”

Mandatul detașamentului Carpathian Pumas s-a încheiat câteva zile mai târziu, pe 15 octombrie, așa că aceasta a fost ultima misiune MEDEVAC executată de militarii români în Mali. Cu toate acestea, momentan sunt planificate în fiecare zi alte tipuri de misiuni (cercetare, transport), iar tura de serviciu rămâne permanent disponibilă până în ultimul moment pentru a răspunde prompt și altor solicitări de evacuare medicală.

**

Din luna octombrie 2019, România contribuie la eforturile internaționale de menținere a păcii cu un detașament al Forțelor Aeriene format din 120 de militari și 4 elicoptere IAR-330 L-RM, participant la Misiunea Multidimensională Integrată ONU de Stabilizare în Republica Mali (MINUSMA).

Din tura de serviciu disponibilă permanent pentru executarea misiunilor de evacuare medicală aeriană face parte o echipă medicală formată dintr-un doctor cu pregătire în medicină de urgență și experiență în evacuare medicală, doi asistenți medicali cu competențe de asistare a pacienților critici, însoțiți de luptători de forțe speciale (operatori căutare-salvare-evacuare), care au ca responsabilitate protecția echipajului la sol și pe timpul zborului.

În dimineața zilei de 14 octombrie 2020, un elicopter IAR-330 L-RM a decolat pentru o misiune de cercetare și însoțire convoi, pe binecunoscuta rută ZEBRA. Ca de obicei, militarii ONU de la sol s-au bucurat când ne-au văzut survolând zona, și suntem siguri că nici prin cap nu le-ar fi trecut că pentru noi este ultima dată când îi însoțim prin lungul lor drum prin deșert.

Bilanț. Ultimele ore de zbor

De câteva zile, abia simțit, un fior de nerăbdare se amestecă în ritmul zilnic: pe 15 octombrie se încheie mandatul de un an al detașamentului Carpathian Pumas, iar astăzi, 14 octombrie, este ultima zi de misiuni. Printre echipaje se vorbește deja de câteva zile, cu o veselie ușor melancolică, despre „ultimul zbor pe cerul Africii”.

Luna septembrie parcă a trecut pe nesimțite, o perioadă plină cu multe zboruri, care au continuat la fel până în ultimul minut. Dacă săptămâna precedentă am executat 11 misiuni (zboruri de cercetare, transport, sprijin convoi) și o evacuare medicală aeriană a unui militar ONU aflat în teren într-o misiune de patrulare, luni la prânz stația a răsunat anunțând o solicitare pentru Forța de Reacție Rapidă (QRF). În baza noastră e liniște, dar situația politică și de securitate a Mali-ului își menține eferescența.

Un bilanț sumar ne dezvăluie că în ultimul an elicopterele românești au parcurs mai mult de 1200 de ore de zbor în această zonă

subsahariană, executând aproximativ 380 de misiuni de zbor, dintre care 18 MEDEVAC, cu o rotire a detașamentului la jumătatea intervalului.

Dacă în această dimineață s-a executat ultima misiune de cercetare și escortare a convoiului logistic, ultima decolare în cadrul misiunii ONU a avut de fapt loc la amiază, în cadrul unui exercițiu de tip „HotLoad” în sprijinul partenerului german. Asemenea exerciții s-au desfășurat periodic, pentru ca militarii care se roteau în cadrul Forței de Reacție Rapidă să fie familiarizați cu procedurile de îmbarcare/debarcare, evacuare de urgență din aeronavă, configurația de transport și nu în ultimul rând pentru acomodarea cu senzația de zbor, totul cu echipament complet, la aproape 40 de grade Celsius.

Chiar dacă misiunea se încheie în câteva ore, parcă tot e prea devreme să vorbim despre cifrele finale... tura de serviciu va fi la datorie până la miezul nopții.

14 octombrie 2020, ultimul exercițiu cu partenerii germani din baza Camp Castor

MOMENTE DIFICILE, SOLUȚII INEDITE:

recuperarea unui elicopter avariat

O misiune în teatrul de operații este totdeauna însoțită de riscuri inerente, pe care militarii fac tot posibilul să le evite, respectând cu grijă procedurile și bazându-se pe o bună pregătire. De-a lungul desfășurării misiunii s-a pus accentul, pe lângă pericolele reprezentate de mediul de securitate, și pe riscurile derivate din mediul natural și clima atât de diferite de ale țării noastre. Și tocmai factorul de mediu a jucat un rol esențial într-un incident care s-a soldat cu avarierea unui elicopter la sute de kilometri de bază, pentru recuperarea căruia s-au găsit apoi, prin cooperare, soluții inedite.

Astfel, la începutul lunii octombrie s-a desfășurat misiunea de recuperare a elicopterului IAR-330 Puma L-RM care a fost avariat pe timpul executării unei misiuni de cercetare în sprijinul ONU în zona Douentza, la peste 350 de kilometri de baza de dislocare Gao. În data de 10.08.2020, la scurt timp după aterizare, pe timpul pregătirii elicopterului pentru zborul de întoarcere, o furtună violentă, însoțită de rafale puternice de vânt a răsturnat elicopterul, producând avarii care nu au mai permis reluarea zborului de întoarcere către locația de bază Camp Castor/Gao. Baza ONU din Douentza unde a avut loc incidentul este una de dimensiuni reduse, aflată la o distanță considerabilă față de Gao și greu accesibilă din cauza stării drumurilor, a stării de securitate (grupări armate, amenințări permanente cu dispozitive explozive improvizate/DEI) și a lipsei unui aeroport în proximitate. Cum transportul elicopterului pe trailer, pe o distanță de aproape 400 de kilometri, în timpul sezonului ploios și sub amenințarea constantă a grupărilor teroriste, nu era o soluție viabilă, iar cel mai apropiat aerodrom se afla la 300 de kilometri, a fost necesară recuperarea cu ajutorul unui alt elicopter.

Singura aeronavă capabilă de o asemenea sarcină în Mali a fost CH-47 Chinook operat de către Forțele Aeriene Regale ale Marii Britanii. La misiune a participat și un elicopter AW101 Merlin al Forțelor Aeriene Daneze, care a asigurat protecția pe timpul zborului, precum și transportul echipei tehnice comune româno-britanică. Transportul acroșat al elicopterului, cu o greutate de 3,5 tone, a presupus o pregătire atentă a misiunii din partea echipajului, fiind

necesară elaborarea unor proceduri specifice de prindere și de transport, stabilirea unui punct intermediar de alimentare datorat timpului mare de zbor. Totodată, echipa tehnică română a trebuit să pregătească elicopterul pentru a fi acroșat, fiind necesară îndepărtarea anumitor componente și, cel mai important, determinarea cu precizie a centrului de greutate al elicopterului și mutarea acestuia într-un punct care să nu afecteze poziția pe timpul transportului. Misiunea a fost o premieră și a avut un grad de complexitate foarte ridicat, fiind o provocare, atât din punct de vedere al planificării, fiind necesară implicarea forțelor din peste zece țări, care acționează fie în cadrul misiunii ONU MINUSMA, fie în cadrul misiunii franceze Barkhane, cât și al executării în siguranță. Coordonarea și desfășurarea cu succes a acestei misiuni de recuperare este un exemplu de sprijin și colaborare între parteneri, mai ales ținând cont că a avut loc în mediul neprielnic al teatrului de operații, cu limitări de ordin logistic și amenințări de securitate.

Evaluarea structurală a elicopterului pentru a se stabili dacă poate fi declarat operațional pentru zbor se face de către o echipă a S.C. IAR Ghimbav S.A., lucru care nu a putut fi realizat în Teatrul de Operații Mali din cauza restricțiilor de călătorie COVID valabile pe teritoriul acestui stat.

Având în vedere timpul scurt rămas de la incident până la finalizarea misiunii, Armata României a stabilit că este mai economic ca elicopterul să fie repatriat pe calea aerului și trimis ulterior la fabrică pentru a fi evaluată navigabilitatea acestuia și reacceptarea la zbor în condiții de siguranță aeronautică.

Mirela VÎȚĂ
Carpathian Pumas

IAR-330 Puma
L-RM transportat
prin acroșare de
CH-47 Chinook

La misiune a participat și
un elicopter AW101 Merlin

Montarea
cârligului
de acroșare
la elicopter

RĂMAS BUN, AFRICA!

Descriere subiectivă

La adunarea din dimineața zilei de 31 octombrie am sosit toți pe grabă, cu un rucsac greu pe umăr și zâmbetele la purtător. Astăzi urma să plecăm acasă.

Comandantul și-a luat la revedere, ne-a mulțumit și ne-a zis să fim mândri pentru că am luat parte la misiunea aceasta. Dumnealui și câțiva colegi de la logistică și comunicații vor mai rămâne în Mali încă două săptămâni, să se asigure că toate materialele și echipamentele ajung cu bine acasă.

15 minute mai târziu, am coborât din mașina blindată care ne-a dus la aeroport, strângem bagajele și ne uităm în jur: e același peisaj arid care ne-a așteptat acum 6 luni jumătate, dar parcă mai puțin fierbinte. Sau între timp ne-am obișnuit noi cu temperatura. Mai facem câțiva pași și ne lovește un val de praf și nisip. Ne surprinde, dar nu ne supărăm, știm că e un fel de la revedere din partea Africii. Noi nu vom mai fi aici peste câteva ore.

Între timp zâmbim, ne luăm la revedere din priviri de la peisaj, de la colegi, de la tot ce am trăit aici în ultima jumătate de an. Ne tot căutăm prin buzunare nedumeriți, dacă nu cumva am uitat ceva prin birouri, prin dormitoare. Nimic palpabil, doar toate gândurile rostogolite prin nisip în ultimele luni. Căutăm un loc umbros, vom mai avea câteva ore de așteptat până la

decolare. Încep să curgă fotografiile și mesajele către casă: „Am ieșit din bază, ne vedem curând, suntem deja la aeroport!”. Aeroport e mult spus, nu se aseamănă cu nimic din Europa, deși traficul aerian e destul de viu pentru un loc atât de izolat, majoritatea zboruri ONU.

Pe pistă, ne luăm la revedere de la colegii de la paletizare, care se pregătesc să încarce din materiale într-o altă cursă de C-17, care va ajunge diseară la Mihail Kogălniceanu. Noi suntem relaxați și gata de plecare, dar pentru ei e cea mai aglomerată perioadă.

Ne îndreptăm către clădirea aeroportului vechi, o construcție subrezită de vreme, dar mai mult de loviturile de AG-7. Porumbelii, speriați de numărul mare de vizitatori, fâlfâie printre razele de lumină din spărturile tavanului. Pe pereți, câteva postere ONU și anti Covid completează peisajul pitoresc.

După alte 30 de minute ni se indică să mergem pentru procesare la terminalul nou, trecem de check-pointul păzit de militari malieni. Pașapoarte, bagaje, scanner, o altă porțiune de labirint de hesco. *Bon Voyage!* ne urează o voce răgușită în timp ce ne îndreptăm spre sala de așteptare.

Curtea interioară are un acoperiș de plante, care filtrează în arabescuri lumina, iar în soarele amiezii pare o terasă tihnită, dar care se animă

în câteva minute cu uniforme verzi. Înăuntru găsim o încăpăre modulară, cu aer condiționat, comodă, cel puțin în comparație cu terminalul vechi. Un lucru e sigur, scaunele din sălile de așteptare arată la fel, din Africa și până în autogara Rahova. În mijlocul sălii tronează două televizoare mari la care rulează o telenovelă tradusă în franceză. Ne așezăm, dar nu ne găsim locul. O țigară, frânturi de conversație cu colegii. Medicul profită că ne prinde la un loc și încearcă să ne pregătească pentru ce vom găsi acasă. Dintr-o bază izolată, într-o țară cu 3500 de cazuri de COVID diagnosticate în total, urmează să vedem în câteva ore partea mai puțin prietenoasă a ceea ce înseamnă acum România. „Măști. Dacă aveți simptome, rămâneți izolați!” Suspiciune, distanță. Nu contează, e acasă!

10¹⁵ Un coleg ne anunță că a aterizat avionul, cursa noastră de Ethiopian Airlines.

10³⁰ Suntem conduși înapoi la terminalul dărăpănat, ocupăm cele câteva scaune și banda de bagaje defazectată.

Dar atâtea fericire nu veți găsi nici pe cele mai luxoase aeroporturi din Europa: aici toate zborurile duc acasă.

Undeva, dintr-o boxă ascunsă într-un rucsac, răsună o voce caldă: „I'm coming home, I'm coming home, tell the world I'm coming home”.

Mirela VÎȚĂ

Mirela VIȚĂ

UN SPRIJIN DE NEÎNLOCUIT: operatorii de forțe speciale ai Forțelor Aeriene

Nelipsiți de la fiecare zbor, cu peste 100 de ore de zbor la bordul elicopterelor din Mali, scrutând orizontul, trimițând constant piloților update-uri prin radio privind situația din teren, și gata să reacționeze la orice amenințare, colegii noștri din cadrul Detașamentului Căutare-Salvare prin Luptă ne dau încrederea că după fiecare decolare echipajul se va întoarce cu bine în bază.

Aceștia au fost selectați pe baza pregătirii și a experienței acumulate de-a lungul a numeroase misiuni externe anterioare (Afganistan, Irak) pentru a sprijini desfășurarea misiunilor actuale ale detașamentului, punându-și în valoare abilitățile și spiritul ascuțit de observație în cadrul zborurilor de recunoaștere, cercetare și escortă convoi sau folosindu-și cunoștințele medicale sprijinind activ medicii și asistenții atunci când aceștia acordă îngrijiri pacienților preluați în elicopter.

Cu peste o sută de ore pe cerul malian, în zona de responsabilitate a detașamentului,

căpitanul Sorin MACHIDON, comandantul structurii de Operatori Căutare-Salvare-Evacuare, ne-a împărtășit detalii despre rolul lor în cadrul detașamentului Carpathian Pumas:

„În ultimii 8 ani am activat în cadrul unor structuri de Operații Speciale, iar acum fac parte din Detașamentul de Căutare-Salvare prin Luptă, subordonat Statului Major al Forțelor Aeriene. Momentan sunt la a doua dislocare în teatrul de operații, am mai fost plecat acum trei ani în Afganistan, unde am participat, de asemenea, la o misiune cu specific FOS, într-o provincie din estul țării.

În misiunea actuală, eu și colegii mei suntem responsabili de siguranțarea aeronavelor și a echipajelor care execută misiuni, practic noi reprezentăm linia de apărare pentru aeronava care îndeplinește misiuni de zbor, ținând cont că mediul de securitate este unul ostil și implică anumite provocări.

În vederea participării la această misiune noi am dobândit și calificare de paramedici, după ce

am luat parte la un curs intensiv de pregătire, alături de specialiștii de la ISU Târgu Mureș, pentru a putea veni în sprijinul colegilor din echipa medicală, pe timpul misiunilor de evacuare medicală aeriană. Per ansamblu, în Mali, marile provocări au fost acomodarea la noul mediu și regimul alert de muncă, structura noastră fiind implicată în toate misiunile pe care le desfășoară detașamentul, suntem așadar prezenți la toate zborurile.

În timp ce majoritatea colegilor mei din cadrul detașamentului își desfășoară activitatea zilnică doar în interiorul bazei, eu fac parte dintre norocoșii care au avut ocazia să vadă îndeaproape peisajul malian și modul în care trăiesc locuitorii acestei țări, de-a lungul celor peste 100 de ore de zbor executate aici. Principala satisfacție ține de faptul că fac parte din acest detașament, a cărui misiune consider că este una nobilă, pentru că suntem aici pentru a oferi ajutorul celor care au nevoie și pentru a sprijini eforturile ONU de stabilizare în această zonă măcinată de conflicte.”

Fals tratat de zâmbet cazon

Mirela VIȚĂ

S-a sărbătorit de curând Ziua Internațională a Zâmbetului, și era să trec pe lângă ea cu indiferența cu care expediem orice concept hiper-comercializat, falfăit prin fața ochilor până la saturație, de data asta în reclame la pastă de dinți.

Unde mai pui că, anul acesta, am fi putut foarte bine să ștergem din calendar o asemenea sărbătoare, că n-avem prea multe motive de bucurie, acum când umbra fioroasă a pandemiei ne pândește pe toți mai ceva ca ochiul lui Sauron.

Dar ce-a fost asta, cititorule? Un început de zâmbet? Carevaszică... subiectul nu e așa desuet?

Pe lângă fotografiile cu aeronavele în zbor și la sol (mai nou, elicoptere din toate unghiurile posibile, încă nu m-am săturat!), după ce mi-am vânat colegii cu aparatul foto câteva zile bune, am strâns o colecție considerabilă de chipuri și clipe împietrite în imagini.

Atât de multe încât durează câteva ore să le văd pe toate și, de fiecare dată când încerc să fac o selecție pe un anumit criteriu, îmi vin alte trei idei de subiecte posibile.

Dar un lucru e cert: dacă le-aș filtra după criteriul zâmbete, aș avea o colecție de care să fiu mândră. Și nu, nu mă refer la zâmbetul de poză, însoțit musai de postura țeapănă, tradusă prin „sunt semi-crispat, dar trebuie să fac cumva să arăt încrezător, pentru că așa am fost educat de când eram mic”, ci la variația autentică, prietenoasă, deschisă, gradată de la surâs timid la râs în hohote.

Desigur, majoritatea acestor instantanee nu sunt publicabile pe canalele de profil militar, decât dacă se încadrează la categoria *zâmbet încrezător de profesionist*, și nici asta foarte des, pentru că ar intra în contradicție cu ideea că *militarii sunt oameni responsabili, care au o meserie periculoasă și se ocupă cu lucruri serioase*.

Da, specificul meseriei îi pune de multe ori pe militari în situații cu grad înalt de risc, iar atribuțiile le impun responsabilitate, atenție și concentrare pe îndeplinirea corectă și în siguranță a sarcinilor. Cea mai elementară formă de disciplină, în care lași deoparte impulsurile personale pentru câteva momente pentru a urma cu strictețe indicațiile comandantului e esențială pentru coordonarea oricărei activități de grup, de la uniformitatea mișcărilor de instrucție de front până la buna executare a unei operații ofensive.

Fără a submina autenticitatea acelei ultime premise, haideți mai bine să o contractăm la rădăcina *militarii sunt oameni*. Iar oamenii răd, plâng, zâmbesc. Și tot militarul, chiar prin contextul atribuțiilor de zi cu zi, e înclinat spre socializare. Nici *spiritul de echipă* pe care tot punem accentul nu se poate încheia fără apariția măcar a unui zâmbet fugăr din când în când.

Vorba multă, sărăcia omului: mă bazez pe faptul că doar oamenii morocânoși permanent, închiști și care nu se simt stăpâni pe situație (oricare ar fi aceasta) nu pot să înțeleagă că zâmbetul e un gest uman autentic, un liant social care își face simțită prezența prin forme și intensități diferite și că militarii, în multe ore pe care le petrec împreună, vor găsi întotdeauna motive de a împărtăși zâmbete.

Acum, de dragul demonstrației, să mutăm tot contextul discuției în realitatea de zi cu zi a vieții din teatrul de operații, în care sute de militari de naționalități diferite sunt închiși în labirintul unei baze mici, în care lucrăm împreună, în echipe mici sau mari, de dimineață până seara, mergem la masă împreună, povestim despre rețete, copii și planuri de vacanță la țigară, suntem colegi de cameră sau vecini de hol. Momentele de intimitate, în sensul în care sunt obișnuite oamenii care au casa lor și libertatea unui program al lor separat în afara orelor de serviciu, sunt aproape inexistente, dar în același timp viața într-un colectiv ne obligă la adaptare și ține singurătatea la distanță.

Până și dorul de casă e mai ușor de suportat când e împărtășit. Iar de multe ori, într-un asemenea cadru, zâmbetul devine un element de limbaj de sine stătător.

A descâlci aici semnificația zâmbetelor poate fi cea mai frumoasă provocare din domeniul inteligenței emoționale: de la forma elementară a glumelor subtile sau în tușe groase (subiectul umorului cazon, supapa complice a unui gest de frondă, merită dezbateri și exemplificări de pagini întregi), până la zâmbetul plin de empatie oferit colegului ca îmbărbătare, atunci când trece printr-o situație dificilă, toate sunt parte din viața de zi cu zi, împărtășită alături de colegii din teatrul de operații.

Până și povestea misiunii poate fi tradusă prin zâmbete, așezate cronologic de la surâsul timid, din prima zi în care ne-am format ca detașament, urmat de zâmbetul înțelegător, ușor condescendent sau de încurajare din partea celor care aveau experiența altor misiuni externe, până la zâmbetul hotărât de *știu că totul va fi bine*.

Au urmat apoi, de-a valma, gesturi de surprindere în fața necunoscutului, zâmbete de sprijin, de *știu că e greu, dar trecem împreună prin asta*, surâsul încrezător de *azi am învins ceva nou*, zâmbetul mândru de *am avut dreptate*, hohotul copios la o glumă bună.

Zâmbetul victorios, împărtășit după o misiune grea îndeplinită cu succes, bucuria copilărească de *azi avem înghețată la masă*, sau surâsul înghețat pe buze în fața necunoscutului când ascultăm știrile despre noul coronavirus, zâmbetul curajos cu care ne salvăm o secundă mai târziu din fața fricilor.

Mai punem pe listă zâmbetul de *facem o echipă bună*, surâsul liniștit de relaxare după o zi plină, zâmbetul de uimire când ne lăsăm iarăși impresionați de cel mai spectaculos apus (râdeți cât vreți, tot romantici rămânem).

Zâmbim în loc de *bună și pe curând!*, în cele câteva zeci de ocazii când ne întâlnim pașii și privirile în interiorul orașului nostru în miniatură.

Să nu uităm de zâmbetul de dor, când îți vine în minte fețișoara gingașă a celui mic care te așteaptă acasă. Iar cele mai frumoase zâmbete le păstrăm în fotografii, pentru a ne aduce aminte de cei dragi de departe sau de propriile momente de fericire.

Colega mea de cameră și-a lipit pe dulap fotografiile cu cei doi copii, două ghemotoace zâmbitoare surprinse în lumina aurie de iulie, pe malul mării. Deși nu pot nici pe departe să îmi imaginez bucuria pe care surâsul lor o aduce în sufletul ei de mamă, îmi dău seama că le zâmbesc înapoi de fiecare dată când îmi pică ochii pe chipurile lor vesele. Fiind atât de inocenți, fără filtrele pe care temerile ni le așază tuturor pe chip cu trecerea anilor, parcă te lasă să le cuprinzi esența personalității dintr-o privire: în timp ce băiețelul zâmbeste timid, cald și cu încredere în tata-fotograf, dând toată atenția obiectivului, fețița parcă se lasă întreruptă doar pentru o milisecundă din jocul-cel-mai-important-din-viața-ei (nisipul și marea!) și întoarce o privire ghidușă, cu dinții strânși și gura până la urechi, un fel de zâmbet-hohotitor, gata pentru următoarea năzdrăvănie. Dovadă clară că zâmbetele noastre le vorbesc celorlalți despre cine suntem.

După aproape șase luni în teatru și mult mai multe alături de colegi, socotite de la începutul perioadei de pregătire, îmi doresc ca la final să împărtășim printr-un zâmbet (cum altfel?) bucuria de a fi dus la bun sfârșit această călătorie împreună. Amintirile se vor transforma, peste timp, tot în zâmbete, de data asta unele nostalgice.

Până la urmă m-am hotărât: chiar nu vreau să sărbătorim o zi internațională a zâmbetului, ci avem nevoie ca în fiecare zi să găsim măcar un prilej pentru asemenea gesturi. Și nu-mi fac griji, zâmbetul adevărat se vede, chiar și pe sub mască. În plus, din fericire, și zâmbitul e molipsitor.

CEREMONIA DE ÎNCHIERE A MISIUNII FORTELOR AERIENE ROMÂNE ÎN MALI

Bogdan PANTILIMON

Ministrul apărării naționale, Nicolae-Ionel CIUCĂ, și șeful Statului Major al Apărării, generalul-locotenent Daniel PETRESCU, au fost prezenți marți, 24 noiembrie, la ceremonia de încheiere a misiunii detașamentului Forțelor Aeriene Române, care a participat la Misiunea Multidimensională Integrată ONU de Stabilizare în Republica Mali (MINUSMA), la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu din județul Constanța.

În perioada octombrie 2019-octombrie 2020, detașamentul Carpathian Pumas, format din 120 de militari și patru elicoptere IAR-330 Puma L-RM, a participat cu succes la Misiunea Multidimensională Integrată a ONU de Stabilizare în Republica Mali (MINUSMA). Militarii Forțelor Aeriene Române au acumulat, într-un an, peste 380 de misiuni de luptă, dintre care 18 misiuni de evacuare medicală aeriană (în sprijinul a mai mult de 40 de pacienți), aproximativ 200 de misiuni de recunoaștere/cercetare și patrulare aeriană, 100 de misiuni de transport, cu două dislocări rapide, executate pentru sprijinul operațiilor ONU din alte sectoare din Mali, pe locațiile Mopti și Kidal. Misiunea din Teatrul de Operații Mali a fost una complexă, fiind executată într-un mediu cu o climă extremă, în care mobilitatea a fost dificilă din cauza distanțelor și a infrastructurii aproape inexistente, dar în același timp a reprezentat o capacitate esențială pentru sprijinirea eforturilor ONU în asistarea Guvernului Republicii Mali pentru continuarea punerii în aplicare a Acordului de Pace, protecția civililor și împiedicarea reînnoirii elementelor armate ostile în zonele populate.

Ceremonii în baze

Pentru a răsplăti meritele militarilor participanți la MINUSMA, în luna decembrie, în fiecare bază aeriană din care au provenit membrii detașamentului Carpathian Pumas, cât și la sediul Statului Major al Forțelor Aeriene au fost organizate ceremonii restrânse, militarii din ambele rotații primind distincții militare onorifice. *Emblema de Merit în slujba păcii, Emblema Acțiunii Umanitare sau Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene* au fost acordate acestora în semn de apreciere a profesionalismului de care au dat dovadă pe timpul participării la misiune, a devotamentului și a modului exemplar de îndeplinire a atribuțiilor în Teatrul de Operații Mali. Fiecare ceremonie a fost totodată un prilej binevenit de revedere între colegii pentru care tabăra ONU din Gao le-a fost casă timp de cel puțin șase luni.

Evoluția moralului în cadrul primei rotații a detașamentului de elicoptere de transport aflat în misiunea în Teatrul de Operații Mali (MINUSMA 2019-2020)

Colonel Constantin ROANGHEȘI
șef secție Asistență psihologică și socială, SMFA

Repere conceptuale

În domeniul psihologiei militare, în rândul specialiștilor psihologi din Armata României, analiza moralului ocupă un loc deosebit de important, în primul rând, datorită legăturii puternice dintre nivelul ridicat al moralului și performanța superioară obținută în condiții de stres, un răspuns adaptativ la cerințele operaționale (reziliența crescută), o atitudine pozitivă la locul de muncă și, nu în ultimul rând, un nivel redus al riscului de simptome de stres post-traumatic (Britt & Dickinson, 2006).

Evaluarea moralului și a factorilor de stres reprezintă activități importante pentru orice lider militar, întrucât aceștia sunt responsabili de obținerea succesului în executarea misiunilor, iar moralul bun și adaptarea la stres sunt în strânsă legătură cu starea de bine, sănătatea și performanța militarilor (Marineanu et al., 2015).

Studiul literaturii

Mai ales după cel de-al Doilea Război Mondial, studiile cu privire la motivația pentru luptă au primit multă atenție din partea cercetătorilor din domeniul militar. Perspectiva socială asupra subiectului a dominat discursul și a subliniat rolul-cheie al grupului primar, a identificării cu grupul, a coeziunii de la acest nivel și a sistemului de camarazii/prieteni apropiați (Wessely, 2006). Această perspectivă socială este încă dominantă în domeniul militar și instruirea este centrată pe formarea de legături puternice între indivizi și în acest fel pe consolidarea grupului primar în care activează militarii.

În baza revizuirii literaturii din domeniul cercetărilor asupra moralului, atât a celei din mediul civil, cât și a celei din mediul militar, Britt și Dickinson (2006) conceptualizează moralul ca fiind un „nivel de motivație și entuziasm pentru îndeplinirea obiectivelor misiunii” (p. 162). Ei explică faptul că **moralul nu este o stare emoțională, indiferent dacă este prezentă fericirea sau absența depresiei, ci o variabilă care poate energiza eforturile unui individ care să-l ducă la un nou nivel de performanță.** Britt și Dickinson subliniază, de asemenea, că moralul este dinamic și trebuie evaluat constant pentru a monitoriza și a rămâne la curent cu starea actuală a organizației. Evaluarea moralului la nivelul unității se poate face simplu prin măsurarea moralului individual și agregarea rezultatelor într-un indice al moralului mediu al unității (Britt & Dickinson, 2006).

Pe scurt, concluzia, după examinarea cercetărilor asupra moralului, este că tot mai mulți specialiști consideră moralul ca un fenomen motivațional unidimensional

orientat la nivel individual, subliniind totuși apartenența acestuia la obiectivele și sarcinile grupului.

Structura cercetării actuale

Evaluarea moralului în cadrul primului detașament complet de aviație, dislocat într-un teatru de operații de menținere a păcii, sub comanda ONU, a avut 3 obiective:

(1) **elaborarea unui design de cercetare și măsurare a moralului de-a lungul perioadei de dislocare a personalului, etapizat, care să țină cont de specificul activităților aeronautice desfășurate;**

(2) **identificarea unui model explicativ al moralului bazat pe factorii individuali și pe cei organizaționali care să explice evoluția acestui indicator;**

(3) **identificarea rolului pe care suportul din partea familiei îl are în menținerea unui moral ridicat la militarii aflați în misiune.**

Pe parcursul celor aproximativ 8 luni de misiune, acest indicator a fost evaluat de 9 ori, la un interval mediu de 3,5 săptămâni, la evaluare participând întreg personalul detașamentului, 120 de militari, din care 115 bărbați și 5 femei.

Planificarea acestei activități a ținut cont de volumul activităților de zbor și a celor de mentenanță, de complexitatea acestora, fiecare evaluare desfășurându-se într-un interval de 3-5 zile.

Unul din modelele de cercetare utilizate în evaluarea moralului a fost cel cu un singur item, folosit și de Fils (2006) în studiul longitudinal cu privire la evaluarea personalului militar belgian implicat în operații de tip *crisis response operations*. Avantajul acestui model a fost că subiecții au putut răspunde rapid la întrebări și analiza răspunsurilor a oferit o imagine de ansamblu asupra situației din cadrul detașamentului.

Rezultate

În graficul următor sunt prezentate valorile moralului detașamentului Carpathian Pumas (rotația I) de-a lungul celor 8 luni de misiune. Se poate observa că acest indicator are o evoluție relativ constantă, plecând de la o valoare medie influențată puternic de contactul direct cu mediul operațional, cu temperaturile extrem de ridicate, cu praful permanent și cu condițiile de lucru, odihnă, petrecere a timpului liber, complet diferite față de cele din țară și terminând cu o valoare puțin mai scăzută, influențată de oboseala acumulată, de temerile generate de apariția COVID-19 în țară cu impact asupra familiilor și de incertitudinile legate de data întoarcerii acasă.

În perioada de început de misiune, prioritar pentru comanda detașamentului a fost evaluarea modului în care personalul s-a acomodat cu mediul exterior, cu sarcinile și misiunile specifice aviației și cum s-au creat relațiile de muncă în cadrul microstructurilor. După o primă săptămână mai dificilă, care a presupus acomodarea cu condițiile de mediu și cu specificul locului de muncă acest indicator a înregistrat cea mai ridicată valoare pe timpul întregii misiuni.

Se observă o evoluție în platou pe întreaga perioadă a următoarelor 6 luni, cu o scădere importantă în perioada sărbătorilor de iarnă. Această perioadă a fost dificilă mai ales pentru militarii căsătoriți care, unii, petreceau pentru prima dată sărbătorile departe de copii și soție.

O atenție deosebită au primit piloții militari, aceștia având de executat cele mai dificile misiuni, cu riscurile cele mai mari și care au presupus, de cele mai multe ori, să opereze în condiții de vizibilitate aproape de zero, din cauza prafului și la temperaturi de peste 60 de grade în cabină. Moralul acestora a fost la nivelul detașamentului în primele 4 luni, după care sistematic a fost mai scăzut decât media

detașamentului, o cauză principală fiind oboseala acumulată și factorii de mediu din ce în ce mai agresivi. Ca lecție învățată pentru misiuni similare, o recomandare pentru această categorie de militari ar fi scăderea duratei de misiune la 4 luni, similar cu medicii militari care au făcut parte din acest detașament.

În rândul personalului tehnic de aviație valorile acestui indicator au fost mai scăzute decât media detașamentului pe întreaga perioadă a misiunii și acest lucru se datorează faptului că operau în condiții de mediu foarte dificile, la temperaturi de peste 50 de grade, în hangare unde efectul de seră era prezent pe toată durata zilei. Aceștia au fost nevoiți să-și adapteze permanent programul de lucru pentru a putea asigura buna funcționare a aeronavelor.

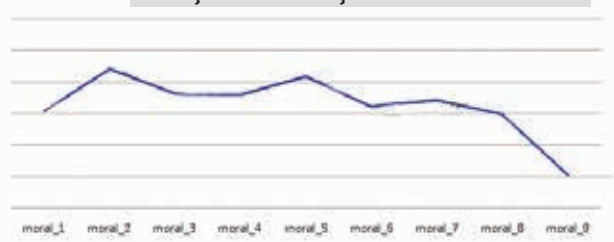
Un factor important în evoluția moralului în rândul militarilor detașamentului a fost experiența acumulată în misiunile anterioare în diverse teatre de operații. Graficul următor arată că permanent militarii aflați la prima misiune într-un teatru de operații au avut un moral mai scăzut, comparativ cu cei care au avut experiența a cel puțin unei astfel de

misiuni. Semnificative sunt valorile de final de misiune unde se observă foarte bine că experiența acumulată se constituie într-un factor de reziliență puternică la nivelul indivizilor dar și la nivel de grup, militarii veterani fiind un adevărat exemplu de gestionare a stresului pentru colegii mai puțin experimentați.

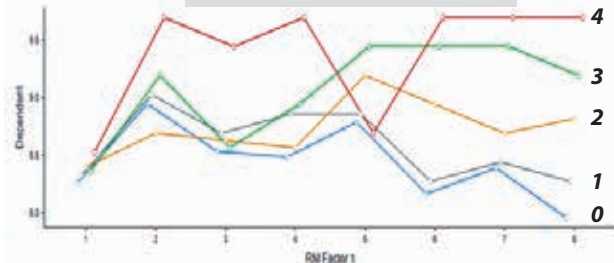
Sprejurnal familiilor a fost unul din factorii cei mai importanți ai moralului pe parcursul misiunii și acest factor a fost favorizat de o calitate ridicată a comunicării cu familia, militarii având la dispoziție un semnal foarte bun de internet prin montarea unei antene satelit după primele 2 săptămâni de misiune.

În concluzie, evoluția moralului pe întreaga perioadă a misiunii a fost una pozitivă, cu valori medii pe întreaga perioadă a misiunii, ceea ce a permis personalului detașamentului îndeplinirea cu succes și fără incidente a tuturor misiunilor primite spre executare. Valorile mai scăzute pe final de misiune au fost generate de oboseala acumulată de-a lungul celor 8 luni de misiune, dar și de apariția infecțiilor cu COVID-19 în țară care au pus în pericol familiile militarilor.

Evoluție moral detașament Mali 2019-2020

Numărul de misiuni anterioare

TRANSPORTUL TEHNICII ȘI ECHIPAMENTELOR DIN MALI ÎN ROMÂNIA

De la paletizarea celor mai mici materiale la dislocarea elicopterelor cu AN-124

În timp ce majoritatea militarilor din detașamentul Carpathian Pumas a ajuns deja alături de familii la sfârșitul lunii octombrie, în Republica Mali au mai rămas 12 militari români (comandantul, echipa de comunicații și echipa logistică), pentru a gestiona zborurile de transport pentru materialele și echipamentele dislocate în teatru de operații la începutul misiunii.

Plutonierul Adrian MIHALCEA, responsabil cu paletizarea tuturor echipamentelor și materialelor detașamentului, cele aduse în Mali la începerea misiunii în 2019 și tot ce s-a mai adus pe parcurs, odată cu schimbarea rotațiilor

Maistrul militar Sandu CONSTANTIN, un sprijin major pentru desfășurarea în bune condiții a misiunii

Echipa logistică și paletizare

Dintre aceștia, **plutonierul Adrian MIHALCEA**, încadrat la Baza 95 Aeriană, a fost responsabil cu paletizarea tuturor echipamentelor și materialelor detașamentului, cele aduse în Mali la începerea misiunii în 2019 și tot ce s-a mai adus pe parcurs, odată cu schimbarea rotațiilor. Între coordonarea zborurilor de trimiteri a echipamentelor înapoi în țară abia am reușit să îl prind pentru a ne împărtăși câteva impresii:

„Nou a fost totul și pentru noi, la început. Nu am mai avut contact cu această specialitate până aici. Dar nu pot spune că a fost un lucru rău. Am început acumularea cunoștințelor prin cursul Dangerous Goods Regulations (DGR) - Initial - Category 6, apoi pregătirea în vederea obținerii atestatului de macaragiu. Un sprijin major l-am avut și îl am în continuare, din partea colegului **maistrul militar Dan LAZĂR**, multe cunoștințe le-am acumulat de la el, despre tehnica pe care o avem, despre modul de completare al documentelor, practic m-a ajutat cu tot ce a ținut de continuarea în bune condiții a misiunii. Mă bazez și pe ajutorul întregii echipe de la logistică, multe situații rezolvându-le împreună, fapt pentru care le mulțumesc tuturor.

Legat de paletizare, pregătirea pentru redislocare pot spune că a început din primele zile ale misiunii, prin planificarea zborurilor, împărțirea tehnicii pe fiecare cursă, verificarea și pregătirea materialelor necesare paletizării (paleți, boxpaleți, plase, chingi, lanțuri etc.) și solicitarea din țară a

celor necesare. O parte a tehnicii și materialelor necesită o atenție sporită, în funcție de categoria de bunuri periculoase din care face parte. Datorită proprietăților fiecăruia, se cer anumite condiții de ambalare, depozitare și transport. Spre exemplu, sunt clase de risc unde se impun segregări ale acestora, din cauza pericolului reprezentat de interacțiunea dintre ele. Tot legat de acest aspect, produsele periculoase, sau mai pe scurt DG-urile (dangerous goods) se marchează și etichetează corespunzător (UN number, proper shipping name, cantitate, clasa de risc din care fac parte etc). Ambalajele trebuie să fie omologate, să respecte anumite condiții. De exemplu, o simplă cutie de carton are o serie de cerințe pe care trebuie să le îndeplinească.

Paleții pe care îi folosim, tip 463L, sunt unii standard, astfel încât pot fi încărcăți pe mai multe tipuri de aeronave. La încărcarea lor se țin întotdeauna cont de dimensiune și greutate, în funcție de aeronava în care vor fi transportați. La îmbarcarea tehnicii se mai țin cont de masa acesteia pe fiecare axă, chiar pe fiecare roată, calculul centrului de balans și identificarea punctelor de ancorare.

Dintre materialele și echipamentele de trimis acasă, principale sunt cele 4 elicoptere, 2 cisterne, 2 Schopf-uri, 2 autoturisme Duster, Toyota, Forklift, o macara, surse de pornire la sol, bancuri hidraulice, peste 40 de paleți (majoritatea depășind 2 tone) cu materiale, echipament și piese de schimb, containere, bagaje personale și multe altele.

Încărcarea unui elicopter în aeronava C-17, aeroportul Gao, Mali

Fotografie de grup în așteptarea aeronavei C-17

Însumate, vorbim de aproximativ 150 de tone. Pe lângă toate acestea, ne mai ocupăm și de venirea și plecarea personalului: vizarea pașapoartelor, paletizarea bagajelor personale, expedierea și primirea pachetelor.

Zborurile pentru redislocare au început în forță, de la începutul lunii octombrie. Avem câte un zbor la două-trei zile, incluzând aici și zborurile către Bamako. Am întâmpinat și dificultăți, nu a fost totul roz, dar căutăm și găsim soluții. Gândul că pașii ni se îndreaptă cât mai rapid către casă ne-a dat putere să trecem peste obstacolele apărute.

Am învățat lucruri noi, mi-a plăcut ceea ce am făcut în această misiune (prima pentru mine), dar când activitatea zilnică îmi mai dă un mic răgaz, inima îmi zboară acasă, unde mă așteaptă soția și cei doi băieți. Am pierdut clipe frumoase, pe care abia aștept să le recâștig. Pe Codrin I-am

lăsat de 7 luni, iar acum aleargă prin toată casa. Bogdan a intrat la școală, pe 15 noiembrie împlinește 7 ani, sper să ajung acasă până atunci”.

Cum în domeniul cargo (PAX și paletizare) nu prea poți face față de unul singur, plutonierul Mihalcea formează o echipă bună cu **maistrul militar Sandu CONSTANTIN**, încadrat, de asemenea, la Baza 95 Aeriană:

„Pentru misiune am avut nevoie de o acreditare IATA, obținută printr-un curs la București, în cadrul căruia am învățat primele noțiuni în acest domeniu extrem de exigent când vine vorba de transportul aerian, iar apoi am avut nevoie și de un atestat de stivuitorist, pentru care am făcut 150 de ore practică și teorie, ore pe care le împărțeam între pregătirea de la Mihail Kogălniceanu cu detașamentul și cursurile de la Bacău. Cum ziceam, suntem o echipă: colegul Adi se ocupă de documente, eu fac paletii, apoi când

tragem plasele lucrăm amândoi. În general eu adun materialele în box paletii de la administratori cu stivuitorul, iar el apoi le ridică cu macaraua. Am avut provocări ca în fiecare domeniu cu bune și cu rele, iar deși partea mai intensă este la începutul și la finalul misiunii, am fost destul de solicitați tot timpul, cu mutarea echipamentelor grele dintr-o parte în alta (motor, cutii cu pale etc). Am apreciat ajutorul partenerilor suedezi și germani, care ne ajută la încărcarea și transportul mărfurilor, apoi la paletizare în prealabil cu câteva zile înainte de fiecare cursă. Acum la final se simte oboseala, mai ales având în vedere frecvența ridicată a curselor. Sunt zile când ne trezim la 5.00 și intrăm în cameră pe la 19.00, dar știm că trebuie să ne îndeplinim atribuțiile cu responsabilitate”.

Cursele au fost asigurate de către ONU, în principal cu aeronave C-17 de la Papa, și la nevoie cu zboruri naționale executate cu aeronava C-130 Hercules. În data de 23 octombrie primul elicopter IAR-330 L-RM, cel avariât în incidentul de la Douentza, a fost transportat în țară cu o aeronavă C-17. Apoi, la primele ore ale dimineții de 27 octombrie, celelalte trei elicoptere IAR-330 L-RM au survolat pentru ultima dată baza Camp Castor din Gao, care le-a fost casă în ultimul an, și au pornit pe un traiect de 1000 de kilometri către capitala maliană, având la bord 11 militari (echipaje și echipa tehnică), acesta fiind ultimul zbor al elicopterelor românești pe cerul african. Pentru

realimentare au făcut o escală la jumătatea distanței, la Mopti, zborul până la Bamako durând aproximativ 7 ore.

Celelalte trei elicoptere au fost aduse din capitala maliană într-un singur zbor, în același mod ca în momentul dislocării lor în teatrul de operații, în luna septembrie 2019: cu o aeronavă AN-124 Condor, una dintre cele mai mari aeronave de transport din lume, pusă la dispoziție de către Organizația Națiunilor Unite.

Aeronava a aterizat pe aeroportul Mihail Kogălniceanu în dimineața zilei de 3 noiembrie, după un zbor de 10 ore pe traiectul Bamako-Mihail Kogălniceanu, cu o escală tehnică pentru alimentare în Tunis.

Transportul a cântărit aproximativ 35 de tone, pe lângă cele trei elicoptere fiind încărcate și un agregat de tractare și alte echipamente.

Pregătirea elicopterelor pentru îmbarcarea în aeronavă a fost realizată de o echipă tehnică de 6 militari din cadrul detașamentului și a constatat în demontarea paelor principale și secundare, a butucului rotor portant (BRP), stabilizatorul orizontal și sistemul optoelectronic de observare (EOP), într-o perioadă de trei zile. Apoi, după aterizare la Baza 57 Aeriană, cu sprijinul echipei de la sol, se vor executa toate operațiunile în ordine inversă: debarcare,

montarea tuturor subansamblurilor, efectuarea lucrărilor și a zborurilor de verificare și disponibilizarea/trecerea la exploatare/zbor.

Despre aeronava AN-124 Condor

Construit în anii '80, Antonov-124 Condor este considerată cea mai mare aeronavă militară de transport, cu o masă maximă la decolare de aproape 400 de tone. Fizic, AN-124 este similar cu C-5 Galaxy produs de producătorul american Lockheed, dar mai mare. Primul zbor al acestui tip de aeronavă a avut loc în decembrie 1982. O particularitate a aeronavei este rabatarea cabinei (cockpit-ul), astfel încât încărcarea/descărcarea materialelor se poate face pe ambele părți concomitent. AN-124-100 poate transporta o încărcătură de până la 150 de tone, și este utilizat de obicei pentru dislocarea echipamentelor de mari dimensiuni (elicoptere, vehicule de luptă, motoare de avion), de asemenea, poate transporta până la 88 de pasageri în puntea de sus din spatele cockpit-ului. Cu o anvergură a aripilor de 73 de metri, și o lungime de 69 de metri, AN-124 are viteza de croazieră între 800 km/h – 850 km/h, zburând la o altitudine de peste 10000 de metri.

Modelul imediat următor, AN-225 Mriya, este considerat cea mai mare aeronavă de transport din lume.

Uriașul AN-124 pregătit pentru încărcare, Bamako, Mali

Echipa care a pregătit elicopterele pentru transportul cu AN-124, Bamako, Mali

Aspecte de la descărcarea elicopterelor la sosirea în țară, aeroportul Mihail Kogălniceanu

ȘCOALA MILITARĂ DE MAÎȘTRI MILITARI ȘI SUBOFITERI A FORTELOR AERIENE „TRAIAN VUIA”

100 de ani de învățământ tehnic în Forțele Aeriene Române

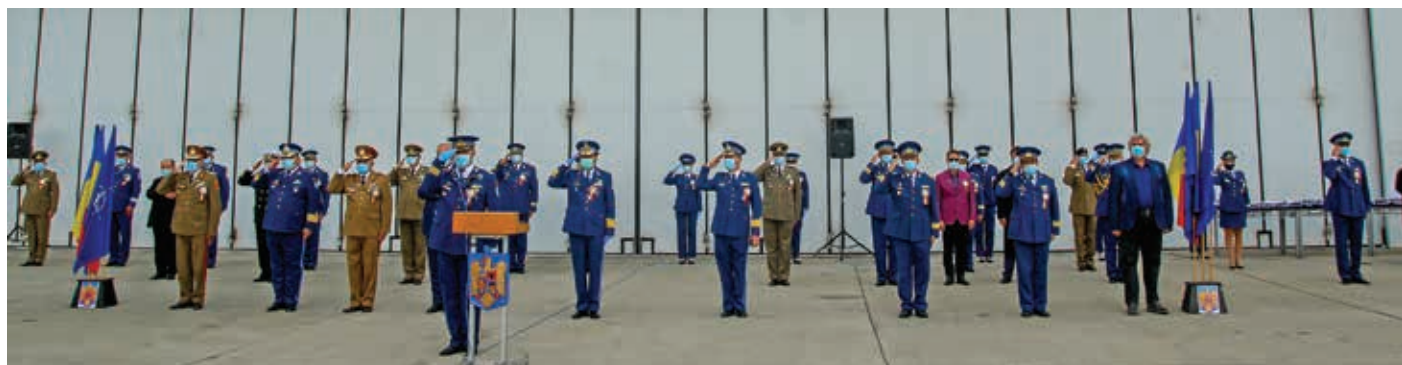

Ceremonia militară prilejuită de aniversarea a 100 de ani de existență a învățământului tehnic în Forțele Aeriene a avut loc vineri, 16.10.2020, la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”.

Festivitatea s-a desfășurat în condiții speciale, adaptate la condițiile de pandemie, cu respectarea tuturor restricțiilor pe plan național, astfel încât să se limiteze răspândirea infecției cu SARS-CoV-2.

La festivitate au participat reprezentanți ai Statului Major al Forțelor Aeriene, Statului Major al Forțelor Terestre, Statului Major al Forțelor Navale, comandanți de unități, reprezentanți ai autorităților publice locale și ai Inspectoratului Școlar Județean.

„Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” reprezintă, la un centenar de existență, o instituție de bază a Forțelor Aeriene Române, un important factor generator de personal calificat, mulțumită celor care trudes în prezent pentru menținerea învățământului militar în baremele performanței, dar și celor care, într-un secol de existență a instituției de învățământ, și-au îndeplinit cu dedicație și profesionalism misiunile, contribuind astfel la pregătirea atâtor generații de maiștri militari, subofițeri și promovarea cu succes a valorilor Armatei României”, a transmis șeful Statului Major al Forțelor Aeriene **general-maior Viorel PANĂ**, cadrelor militare ale unității, mulțumindu-le totodată pentru modul exemplar în care își fac permanent datoria.

În cadrul ceremoniei, comandantul unității, **comandor inginer dr. Ștefan-Daniel COTIGĂ**, a oferit medalii și plachete aniversare distinșilor invitați. Cu această ocazie, a evidențiat că: „Valoarea cea mai de preț a acestei instituții de învățământ a fost și este dată de oamenii care își desfășoară activitatea în cadrul școlii și care și-au demonstrat calitățile și pregătirea excepțională în îndeplinirea cu succes a tuturor misiunilor. Mărturie stau rezultatele foarte bune obținute de absolvenți de-a lungul anilor, care confirmă faptul că instituția dispune de cadre didactice și instructori foarte bine pregătiți și motivați”.

La data de 18 octombrie 1920, regele Ferdinand a semnat înaltul Decret nr. 4167, prin care s-a hotărât înființarea Școlii de Meseriași Militari ai Aeronauticii, prima școală destinată formării tehnicienilor de aviație. Școala și-a început activitatea în urmă cu o sută de ani pe aerodromul București-Pipera, care în prezent este sediul Muzeului Național al Aviației Române. Începând cu toamna anului 1921, timp de 84 de ani, școala a funcționat sub diferite denumiri în localitatea Mediaș. La data de 1 octombrie 2001, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație din Brașov se comasează cu Școala Militară de Maiștri de Aviație „Traian Vuia” din Mediaș într-o singură entitate Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”. Începând cu data de 1 octombrie 2004 instituția militară de învățământ se redislocă, într-o nouă concepție, în garnizoana Boboc, județul Buzău.

100 DE COPACI PENTRU 100 DE ANI DE EXISTENȚĂ!

Sublocotenent Laura BAȘTUREA

100 de puieți de salcâm au fost plantați, prin grija Direcției Silvice Buzău, în data de 12 octombrie, la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene, de la Boboc. Domnul inginer Constantin MOISEANU, reprezentantul Direcției Silvice, a participat activ și a oferit cadrelor militare și elevilor sfaturi pentru o plantare corespunzătoare.

Arborele, simbol al vieții în continuă evoluție, al ascensiunii spre cer și valori morale precum înțelepciune, respect și compasiune, a fost ales pentru una dintre activitățile organizate de conducerea școlii în săptămâna în care a fost sărbătorită o sută de ani de existență a învățământului tehnic în Forțele Aeriene Române.

100 DE EROI PENTRU CENTENAR!

Elev Marius BĂLAN

În săptămâna în care Forțele Aeriene Române sărbătoresc un centenar de învățământ tehnic de aviație, o sută de cadre militare și elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” au donat sânge la Centrul de Transfuzie Sanguină Buzău.

Inițiativa conducerii unității a avut ca scop sărbătorirea celor o sută de ani de existență prin implicarea în viața comunității. Astfel, prin acest gest, am contribuit la ameliorarea deficitului de sânge existent atât la nivel local, cât și la nivel național.

„Give blood and make the world a healthier place”!

ARC PESTE TIMP

... BUCUREȘTI

„Arc peste timp” este sintagma sub care conducerea Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” a organizat, în data de 12 octombrie, la sediul Muzeului Național al Aviației Române, o ceremonie de dezvelire a unei plăci comemorative, dedicate aniversării a o sută de ani de la înființarea Școlii de Meseriași ai Aeronauticii.

La data de 18 octombrie 1920, pe baza documentelor înaintate, regele Ferdinand a semnat înaltul Decret nr. 4167, prin care s-a hotărât înființarea Școlii de Meseriași Militari ai Aeronauticii, prima școală destinată formării tehnicienilor de aviație. Școala și-a început activitatea în urmă cu o sută de ani pe aerodromul București-Pipera, care în prezent este sediul Muzeului Național al Aviației Române. Aici a funcționat până în toamna anului 1921.

Activitatea s-a desfășurat cu respectarea tuturor normelor de protecție pentru împiedicarea răspândirii COVID-19.

Adrian SULTĂNOIU

... MEDIAȘ

Am refăcut traseul școlii și am dorit să aducem un omagiu tuturor cadrelor militare active și în rezervă din Mediaș, care au contribuit la afirmarea Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” drept o prestigioasă instituție militară de învățământ, cultură și educație.

Timp de 84 de ani școala a funcționat în localitatea Mediaș, unde a existat sub diferite denumiri și a dăinuit în fața nenumăratelor încercări și vicisitudini istorice, impresionând prin dorința de a sluji în cadrul unei categorii importante de forțe armate.

În data de 6 octombrie 2020, în prezența primarului municipiului Mediaș, domnul **Gheorghe ROMAN** și a comandantului garnizoanei, **căpitan-comandor inginer Cristian COLOCOȘEL**, conducerea școlii a organizat o ceremonie de dezvelire a unei plăci comemorative, dedicate aniversării a o sută de ani de la înființarea Școlii de Meseriași ai Aeronauticii.

Activitatea s-a desfășurat cu respectarea tuturor normelor de protecție pentru împiedicarea răspândirii COVID-19.

Sublocotenent Laura BAȘTUREA

NE ANTRENĂM ÎMPREUNĂ

Locotenent Mădălina BURLACU

Aeronave de tip IAR-330 Puma SOCAT aparținând Bazei 95 Aeriană au executat, la începutul lunii octombrie, antrenamente de tip fast rope și rapel, în comun cu Regimentul 317 ISR „Vlădeasa”, Batalionul 51 Operații Speciale „Vulturii” și Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei, în cadrul exercițiului Concordia 20.

Activitatea s-a desfășurat în poligonul Jigodin din Miercurea Ciuc și a avut drept scop dezvoltarea interoperabilității în rândul structurilor participante prin planificarea și executarea de misiuni întrunite cu rolul exersării tehnicilor, tacticilor și procedurilor de acțiune.

EXERCIȚIU DE ANTRENAMENT ÎN TEREN

La Baza 95 Aeriană „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu” s-a desfășurat, la jumătatea lunii octombrie, un exercițiu de antrenament în teren privind acțiunea forțelor și mijloacelor de intervenție în cazul producerii unui eveniment de aviație în zona de responsabilitate.

Scopul exercițiului a fost de antrenare a forțelor și mijloacelor de intervenție pentru situația în care se produce un eveniment de aviație în limitele teritoriale ale județului Bacău, iar obiectivele au vizat verificarea viabilității planului și a procedurilor, verificarea și actualizarea fluxului informațional între instituțiile participante și antrenarea personalului în vederea punerii în aplicare a procedurilor.

În cadrul exercițiului au fost implicați Gruparea de Jandarmi Mobilă Bacău și Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Județului Bacău.

REZERVISTI VOLUNTARI SE INSTRUIESC LA BAZA 95 AERIANĂ

La Baza 95 Aeriană „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu” a avut loc în data de 7 octombrie 2020 etapa de evaluare cu militarii rezerviști voluntari ai Batalionului 954 Artilerie Antiaeriană, după două săptămâni de pregătire intensă.

Evaluarea s-a desfășurat sub forma unui exercițiu de rezolvare a unei situații tactice cu executarea tragerilor cu tehnica din dotare, folosind muniție de manevră și a vizat verificarea a trei aspecte: aprofundarea cunoștințelor de specialitate a militarilor rezerviști voluntari, închegarea echipelor de luptă ale tunurilor antiaeriene și capacitatea de conducere a ofițerilor rezerviști voluntari care au condus întreaga activitate.

„Activitatea a fost un real succes întrucât obiectivele au fost îndeplinite în totalitate”, a declarat comandantul Batalionului 954 Artilerie Antiaeriană, locotenent-colonel Ioan PRICOB.

Biroul presă MAPN

Evaluare baterie HAWK

În perioada 5-9 octombrie, Brigada 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu” a desfășurat exercițiul de evaluare a unei baterii HAWK, „ISTRIA 20.08”.

Maistru militar clasa I Vlad CIOBANU

Exercițiul a presupus o impresionantă dislocare de forțe și mijloace, începută prin executarea în condiții tactice a unei deplasări de aproximativ 80 de km

În cadrul exercițiului au fost evaluate capacitățile din domeniile operații, logistică și protecția forței ale structurii HAWK, în toate fazele unei operații de apărare aeriană, planificarea acțiunilor, întrebuintarea în luptă a forțelor și mijloacelor și refacerea capacității de luptă a structurii.

Cu o desfășurare de forțe și activități impresionante, de la executarea în condiții tactice a unei deplasări de aproximativ 80 de km, instalarea în teren și redisolocarea în barem pe o nouă poziție de tragere, combaterea inamicului aerian marcat cu aeronave F-16, MiG-21, C-27J Spartan, IAR-99 STD, IAR-330, aparținând Bazei 90 Transport Aerian Otopeni, Bazei 86 Aeriană Borcea, Bazei 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu, Bazei Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic Boboc, evaluarea a cuprins diferite scenarii privind un posibil atac chimic, terestru, cât și scenarii complexe privind incendii la diferite componente tehnice sau probleme medicale.

Comandamentul Forțelor Întrunite, prin șeful echipei de evaluare, **colonel Bogdan ISTRATE** și Statul Major al Forțelor Aeriene, prin evaluatori și personal direct implicat în activitatea bateriei, au elaborat un scenariu complex, apropiat realității războiului, care a solicitat la maxim, fizic și psihic, militarii subunității.

Incidentele de toate tipurile: operații, logistică, protecția forței (atac terestru, EOD, CBRN, medical, apărare împotriva incendiilor) au fost rezolvate cu succes, iar rezultatul evaluării este cel așteptat.

O provocare suplimentară a fost desfășurarea activităților în condițiile respectării stricte a regulilor de prevenire a răspândirii COVID-19, dar și pregătirea și integrarea în subunitate a mai multor ofițeri, maistri militari, subofițeri și soldați-gradați profesioniști ai promoției 2020.

RAPID FALCON

exercițiu de interceptare și lovire a unor ținte aflate pe mare

Locotenent Anca MEDREA

Locotenent Anca MEDREA, Laurențiu TUROI
și SSgt Kirby TURBAK/Rammstein Air Base

Peste 130 de militari români și americani au demonstrat că sunt capabili să ajungă rapid într-o zonă de conflict și să nimicească un inamic care ar încerca să ne atace. Ei și-au exersat priceperea și abilitățile în cadrul exercițiului cu termen scurt de notificare, Rapid Falcon, care a avut loc în Poligonul de la Capu Midia. Demonstrația de forță, care a implicat folosirea a două sisteme mobile de artilerie HIMARS, ale Brigăzii 41 Artilerie Terestră a Statelor Unite ale Americii și trei lansatoare multiple de rachete LAROM ale Brigăzii 8 LAROM a Forțelor Terestre Române, a fost făcută în prezența mai multor oficiali români și americani, militari și civili, printre care premierul Ludovic ORBAN, ministrul apărării naționale, Nicolae-Ionel CIUCĂ, ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, Adrian ZUKERMAN, și cei trei șefi ai categoriilor de forțe ale Armatei României.

Militarii americani dislocați la Baza Aeriană Rammstein din Germania au încărcat echipamentele în avioanele C-130J Super Hercules joi, 19 noiembrie, și au decolat spre Baza Aeriană de la Mihail Kogălniceanu. Odată ajunse pe pământ românesc, sistemele de rachete HIMARS au fost dislocate în aproape o oră în Poligonul de la Capu Midia, acolo, unde, militarii români, aflați deja în poziții, așteptau sprijinul partenerului american

pentru a doborî, potrivit scenariului exercițiului, mai multe nave inamice care se apropiau de țărmul românesc al Mării Negre.

Odată primită comanda, rachetele au tășnit din lansatoare și au lovit țintele simulate aflate în apropierea țărmului. Totul s-a derulat foarte rapid. În aproximativ 20 de minute misiunea, de ambele tabere, era îndeplinită.

Și așa de repede cum au ajuns militarii americani, pe roți, în Poligonul Capu Midia, așa de repede au și strâns echipamentele și au pornit spre Baza Aeriană de la Mihail Kogălniceanu unde, le-au îmbarcat în avionul de transport, și au decolat spre Baza Aeriană Rammstein, din Germania.

Într-un conflict real, rachetele HIMARS pot lovi o țintă aflată chiar și la 300 de km depărtare și pentru că puterea și eficacitatea lor au fost demonstrate în conflictele din Afganistan sau Siria, România a comandat și va primi anul viitor sistemele americane de rachete de acest tip. „În doar câteva luni, România va recepționa propriile sisteme de apărare cu rachete HIMARS și va deveni primul stat aliat din NATO care își va desfășura în teritoriu aceste echipamente testate în teatrele de operațiuni și garantate de succesele avute în acțiunile purtate. Astfel, prin incorporarea sistemului HIMARS în strategia de apărare, România își va consolida poziția de garant al securității Europei, pe frontiera de est și în bazinul Mării Negre”, a declarat ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București, Adrian Zuckerman.

SCENARIU TACTIC, ÎN POLIGONUL CAPU MIDIA, PENTRU VIITORII SPECIALIȘTI JTAC

În perioada 12-15 octombrie 2020, un detașament din cadrul Centrului de Perfecționare ISR (Informații, Supraveghere, Recunoaștere), parașutiști și JTAC „General Grigore Baștan” a participat la partea finală a Cursului de certificare a Controlorilor în Zona Finală de Atac Integrat/Joint Terminal Attack Controller (JTAC), care s-a desfășurat în Poligonul Complex de Trageri de la Capu Midia.

Militarii au executat modulul practic care a constat în dirijarea aeronavelor cu aripă fixă, aparținând Bazei 86 Aeriană „Locotenent aviator Gheorghe Mociorniță” și a elicopterelor aparținând Bazei 57 Aeriană „Mihail Kogălniceanu” în misiuni de close-air suport. Au fost simulate atacuri pe timp de zi și pe timp de noapte, atât în mediu permisiv, cât și nonpermisiv din punct de vedere al amenințărilor aeriene.

Viitorii specialiști JTAC au învățat cum să ia decizii rapide în sprijinul comandantului de la sol, cu ajutorul aviației. Militarii au avut de evaluat situația din teren și au transmis piloților aparatelor de zbor coordonatele țintelor care urmau să fie distruse.

Concret, în aceste zile cursanții au parcurs diferite scenarii statice fiind puși în situația de a ocupa, amenaja și camufla posturi de observare din care au raportat activitatea inamicului și au indicat ținte aeronavelor prin descriere și transmitere de coordonate, precum și scenarii dinamice care simulau focul direct al inamicului asupra acestora. Aceste activități au presupus o deplasare continuă, timp în care cursanții controlau acțiunile aeronavelor pentru nimicirea inamicului. Potrivit instructorilor, aceștia și-au demonstrat abilitățile necesare specialității JTAC, specialitate care necesită complexe resurse fizice și intelectuale.

Comandantul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană, colonelul Viorel-Eugen BITAN, ne-a informat că militarii au beneficiat de tot sprijinul, facilitățile poligonului, cele de cazare și masă fiind optime pentru ca activitățile lor să se desfășoare în cele mai bune condiții.

Locotenent Anca MEDREA

EXERCIIUL „INTERCEPTOR 2020”

Căpitan-comandor Cătălin CĂRĂBINEANU

În perioada 7-8.10.2020, s-a desfășurat exercițiul bilateral româno-ungar „INTERCEPTOR 2020”. Acest exercițiu este destinat antrenării personalului din Forțele Aeriene din România și Ungaria în executarea misiunilor de apărare a spațiului aerian.

În cadrul exercițiului se urmăresc realizarea schimbului de experiență în aplicarea tacticilor, tehnicilor și procedurilor specifice misiunilor de Poliție Aeriană, precum și exersarea procedurilor de tip cross border.

Forțele Aeriene Române au participat cu două aeronave MiG-21 LanceR aparținând Bazei 71 Aeriene „General Emanoil Ionescu” și cu o aeronavă C-27J Spartan de la Baza 90 Transport Aerian „Comandor aviator Gheorghe Bănculescu”.

Plutonier adjutant principal Sorin SĂFTOIU
Bogdan PANTILIMON

PENTRU ONOR, ÎNAINTE!

În semn de apreciere a profesionalismului, a conduitei colectivului și a rezultatelor obținute în îndeplinirea misiunii, Drapelul de luptă al Componentei Operaționale Aeriene „General comandant-aviator Ermil Gheorghiu” a fost decorat în data de 8 octombrie, cu Ordinul „Virtutea Aeronautică” în grad de Cavaler cu însemn de pace, pentru militari.

Decorarea drapelului a fost făcută de șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, **general-maior Viorel PANĂ**, conform decretului emis de președintele României, **Klaus IOHANNIS**.

Șeful Forțelor Aeriene Române a avut și un mesaj de mulțumire și responsabilizare viitoare: „În aceste momente de cumpănă, atât din cauza pandemiei de COVID-19 dar și a frământărilor pe plan politico-militar, aveți responsabilitatea ca, și pe viitor, să produceți aceleași rezultate, să întregiți eforturile noastre de dotare a aviației militare românești cu tehnică modernă de luptă și să fiți aceeași militari profesioniști”.

Bogdan PANTILIMON

MOMENT FESTIV LA BAZA 91 LOGISTICĂ

În data de 27.11.2020 a avut loc decorarea Drapelului de luptă al Bazei 91 Logistică „General Av. Andrei Popovici”, cu ocazia aniversării a 10 ani de la înființare.

Astfel, în semn de apreciere a profesionalismului și a rezultatelor importante obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice, pentru contribuția avută la promovarea imaginii Armatei României, **președintele Klaus IOHANNIS** a conferit Ordinul „Virtutea Aeronautică” în grad de Cavaler cu însemn de pace, pentru militari, Drapelului de luptă al Bazei 91 Logistică „General Av. Andrei Popovici”. De asemenea, cu această ocazie au fost conferite distincții militare personalului din cadrul unității.

Baza 91 Logistică asigură sprijinul logistic al acțiunilor Forțelor Aeriene, derulate la nivel operativ și tactic, prin executarea lucrărilor de

mentenanță de nivel complex la tehnica de aviație, rachete, radiolocație, război electronic, auto și deservire, în structurile proprii sau externalizat, executarea de reparații/fabricații utilaje și echipamente, precum și managementul resurselor materiale prin: efectuarea achizițiilor din Programul major Forțe Aeriene, constituirea și depozitarea stocurilor operative, declasarea și scoaterea din funcțiune a bunurilor materiale, efectuarea de expertize tehnice, analize de laborator chimice și spectrometice, controale nedistructive și verificări metrologice.

Baza 91 Logistică a Forțelor Aeriene s-a înființat în baza Ordinului ministrului apărării naționale nr. MS 45 din 14.04.2010 și a parcurs până în prezent un proces etapizat de operaționalizare și de realizare a capacităților productive proiectate, cunoscând în această perioadă o serie de transformări structurale.

SCHIMBĂRI LA COMANDA BRIGĂZII 1 RACHETE SOL-AER

Maistru militar clasa I Vlad CIOBANU

În data de 2 decembrie 2020, într-un cadru emoționant, la sediul Comandamentului Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu” a avut loc ceremonia de predare-primire a comenzii marii unități, în prezența șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, **general-maior Viorel PANĂ**.

S-a dat citire ordinului de trecere în rezervă a **generalului de brigadă Claudiu HERMENIUC**, care a fost comandant al Brigăzii din anul 2014, după care comanda și Drapelul de luptă ale Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu” au fost predate lociitorului comandantului marii unități, **colonel Ion MOISE**.

Activitatea s-a desfășurat cu respectarea tuturor măsurilor de prevenire și limitare a răspândirii virusului SARS-CoV2.

Generalul de brigadă Claudiu Hermeniuc a absolvit Liceul Militar „Ștefan cel Mare”,

Câmpulung Moldovenesc în 1981, a urmat cursurile Școlii Militare de Ofițeri Activi de Artilerie și Rachete Antiaeriene promoția 1984. Începutul carierei de ofițer a fost chiar în cadrul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, pășind pas cu pas pe toate treptele ierarhice, îndeplinind funcții precum ofițer cu dirijarea, comandant de baterie, ofițer de stat major, șef de stat major și comandant în divizioane de rachete sol-aer până în anul 2007, când a fost numit șef al logisticii la comandamentul brigăzii și apoi șef de stat major. În perioada 2007-2008, generalul de brigadă Claudiu Hermeniuc a îndeplinit funcția de observator ONU în Sudan.

A organizat și participat la numeroase exerciții cu trageri de luptă cu rachete sol-aer în țară și străinătate, în calitate de ofițer tactic, trăgător precum și ca director sau conducător al exercițiilor.

După 6 ani la comanda marii unități de rachete, generalul de brigadă Claudiu HERMENIUC a trecut în rezervă

CEREMONIE MILITARĂ DE NUMIRE ÎN FUNCȚIE

Miercuri, 18 noiembrie, a avut loc, la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, ceremonia militară de numire în funcție a noului comandant al acestei instituții. La ceremonie a participat locțiitorul pentru Operații și Instrucție al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA.

Evenimentul s-a desfășurat într-un cadru restrâns, respectând toate măsurile privind prevenirea infectării cu coronavirus (COVID-19) dispuse la nivelul Ministerului Apărării Naționale.

Comandorul inginer Ștefan-Daniel COTIGĂ a fost numit în funcția de comandant al Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” după o perioadă de șapte luni de împlinire la comanda școlii.

„Mă aflu în fața unui moment extrem de emoționant și foarte onorant din carieră. Numirea în această funcție reprezintă o nouă provocare, dar și o mare oportunitate de a-mi pune, la un alt nivel de importanță, toată priceperea și

Sublocotenent Laura BAȘTUREA

cunoștințele acumulate până acum în slujba Forțelor Aeriene. Cu speranța că mă voi ridica la nivelul tuturor așteptărilor și a uriașei încrederi investite în mine odată cu numirea în funcție, îmi iau angajamentul de a depune toate eforturile pentru ca instituția pe care o voi conduce de acum înainte să funcționeze la parametri maximi, cu rezultate foarte bune în construirea personalității absolvenților și a modelului tehnicianului din specialitățile specifice Forțelor Aeriene Române”, a declarat, cu emoție în glas, noul comandant al școlii.

Ordinul de numire în funcție a fost citit de către comandorul Cristian MANOLACHI, șeful Serviciului Personal și Mobilizare din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene. Cu această ocazie, în semn de apreciere deosebită a profesionalismului manifestat în îndeplinirea cu responsabilitate a misiunilor încredințate, precum și a rezultatelor meritorii obținute în

activitatea profesională, comandorul inginer doctor Ștefan-Daniel Cotigă i s-a oferit Emblema de Onoare a Statului Major al Apărării.

Comandorul inginer doctor Ștefan-Daniel Cotigă a deținut funcția de șef al Secției management logistic în cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene.

De-a lungul carierei sale a primit mai multe distincții militare - Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene, Emblema de Onoare a Logisticii, Semnul onorific „În serviciul patriei” și a ocupat diferite funcții în unități și mari unități din cadrul forțelor aeriene, astfel: șef secție exploatare aeronave, șef birou exploatare la locțiitorul tehnic al comandantului, șef sector tehnic, șef birou logistică, șef compartiment analize și sinteze, șef birou planificare sprijin logistic operații și instrucție, șef birou sprijin națiune gazdă, serviciul logistic, resurse din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene.

SCHIMBAREA COMENZII LA BATALIONUL 5 RACHETE SOL-AER

În data de 30 octombrie, la sediul Batalionului 5 Rachete Sol-Aer „Horea”, în prezența colonelului Ion MOISE, locțiitorul comandantului Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu” (fost comandant al batalionului în perioada 2006-2007), a personalului militar de conducere din garnizoanele Covasna și Brașov, cât și a reprezentanților personalului cleric, a avut loc, în cadru restrâns ca urmare a necesității respectării stricte a măsurilor de prevenire și răspândire a virusului SARS-CoV-2, ceremonia militară de predare-primire a comenzii și Drapelului de luptă al unității între colonelul Valentin RANGA și locotenent-colonelul Cezar ALDEA.

Cu această ocazie a avut loc și sfințirea troiței din sediul Batalionului 5 Rachete Sol-Aer, donată de preotul din localitatea Vâlcele, jud. Covasna, Vasile Antonie TĂMAȘ. Ne folosim de acest prilej pentru a-i ura locotenent-colonelului Cezar Aldea mult succes în actul de comandă și îndeplinirea tuturor cerințelor viitoare.

Locotenent-colonelul Cezar Aldea este absolvent al Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” Brașov - promoția 2001 și al masterului de comandă Conducere Interarme - Forțe Aeriene, în cadrul Universității Naționale de Apărare „Carol I”, promoția 2018, îndeplinind funcții de comandă pluton, baterie, instrucție

Maistru militar clasa I Vlad CIOBANU

și comandă, acumulând o bogată experiență în domeniul planificării și conducerii acțiunilor militare, dar și al activităților de pregătire și de instruire de comandament și stat major.

Cu o experiență de 34 de ani în cadrul Ministerului Apărării Naționale și 13 ani în cadrul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, colonelul Valentin Ranga, absolvent al Școlii Militare de Ofițeri Activi de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație - Brașov, promoția 1986, și al masterului de comandă Conducere Interarme - Forțe Aeriene, în cadrul Universității Naționale de Apărare, promoția 2007, a fost numit pe o funcție în cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene.

VIZITĂ DE LUCRU

Locotenent Anca MEDREA

În perioada 27-28 octombrie 2020, o delegație condusă de colonelul Michal MARCINIĄK, managerul de program PATRIOT al Forțelor Armate ale Poloniei, a efectuat o vizită de lucru la sediul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu”, privind activitatea de testare de acceptanță și recepție a primului sistem de rachete sol-aer cu bătaie mare care a intrat în dotarea Forțelor Aeriene Române.

Întâlnirea la care a participat, din partea Statului Major al Forțelor Aeriene Române, colonelul inginer Dan PĂCURARU, șeful echipei SICO (System Integration and Check Out), a reprezentat o oportunitate pentru delegația poloneză de a se documenta cu privire la etapele derulării proiectului, având în vedere că un sistem similar va intra în înzestrarea Forțelor Armate ale Poloniei în anul 2022.

Totodată, activitatea a contribuit și la dezvoltarea și consolidarea cooperării militare dintre Forțele Armate ale României și Poloniei, aspect care reprezintă un vector esențial în cadrul parteneriatului strategic dintre cele două state.

CEA DE-A DOUA SERIE DE PILOȚI-MARINARI

Aviația navală și-a mărit echipajul cu șapte piloți proveniți din ofițeri de marină, absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Miercuri, 2 decembrie a.c., cei șapte marinari au primit bretelele și insignele specifice armiei, în cadrul unei festivități care a fost organizată cu prilejul absolvirii Cursului de formare piloți militari de elicoptere din ofițeri de marină, la Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic de la Boboc, județul Buzău.

Programul de instruire și de formare a piloților de elicoptere, pe filieră indirectă, derulat împreună de Forțele Navale și Aeriene, este al doilea de acest tip, a început în luna martie 2019 și s-a desfășurat pe o perioadă de 20 de luni. Promoția nouă de personal aeronavigant va continua, în perioada următoare, activitatea specifică la Grupul de Elicoptere de la Tuzla și va urma ultimele stagii de perfecționare pentru utilizarea aparatelor de zbor Puma Naval, în vederea executării misiunilor de supraveghere maritimă și de incursiune a scafandrilor de luptă, de la bordul fregatelor.

Conducerea Statului Major al Forțelor Navale transmite felicitări absolvenților, precum și tradiționalele urări „Bun cart înainte!” și „Cer senin!”.

La data de 7 iulie 2006, la Școala de Aplicație a Forțelor Aeriene, a avut loc festivitatea de brevetare a primei serii de piloți militari de elicoptere proveniți din rândul ofițerilor de marină, pentru elicopterele IAR-330 Puma Naval din dotarea fregatelor. Această serie de

piloți-marinari a consemnat numeroase premii în istoria recentă a Forțelor Navale Române. Manevre de apunare și de decolare, ziua și noaptea, de la bordul fregatelor, misiuni de evacuare medicală din largul Mării Mediterane și al Oceanului Indian, primul zbor deasupra Ecuatorului cu un elicopter militar românesc și distrugerea unei ambarcațiuni suspecte de acte de piraterie navală sunt numai câteva dintre acțiunile executate de către piloții elicopterelor Forțelor Navale Române.

AVANSĂRI ÎN GRAD

Cu ocazia Zilei Armatei României, în cadrul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu” cât și în subunitățile subordonate, a avut loc ceremonia militară de avansare în gradul de caporal clasa a II-a și frunțaș a 23 soldați-gradați profesioniști, răsplăta a profesionalismului și onoarei de care au dat dovadă.

Comandantul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, colonel Claudiu HERMENIUC, le-a transmis militarilor cu această ocazie: „Ați demonstrat încă o dată că sunteți adevărați profesioniști și vă mulțumesc că faceți parte dintr-un corp de elită al Armatei României, iar contribuția dumneavoastră viitoare trebuie să se ridice la răspunderea gradului tocmai obținut”.

0 viață în slujba aviației

Locotenent Mădălina BURLACU

Maistru militar principal Mihai-Florin GHEORGHIU poartă de 35 de ani haina militară și consideră că a oferit sistemului tot ce a putut. De 30 de ani la Baza 95 Aeriană, s-a condus după principiul conform căruia trebuie să fii cel mai bun în tot ceea ce faci. În prezent își desfășoară activitatea în domeniul aparatelor de bord și pune foarte mult suflet în tot ceea ce face.

„Povestea mea în armată începe în anul 1984, în vacanța de vară, înainte de a începe clasa a XII-a. O vizită în care am văzut ce înseamnă să deschizi un avion într-un hangar și în care am realizat că sunt atras de domeniul tehnic, practic, mi-a ghidat drumul. A fost un moment extraordinar! Unchiul meu mi-a oferit șansa de a vedea ce înseamnă aviația. De mic copil eram fascinat de avioane, însă atunci am decis să merg la Școala

Militară de Maiștri Militari de Aviație, «Traian Vuia» din Medias și să devin maistru militar.

În Baza 95 Aeriană mi-am petrecut 30 de ani de viață, ani în care am încercat să schimb mentalități și să arăt că se poate. Dacă ce faci este cu pasiune, este frumos! Aici nu au existat momente frumoase sau dificile. Fiecare zi are specificul ei, depinde doar de tine să o faci frumoasă și asta pentru a face față psihic nevoilor sistemului.

Am îmbinat armonios viața cazonă cu cea de familie datorită înțelegerii pe care cei dragi mi-au oferit-o, deoarece armata înseamnă multe restricții. Știi când pleci, dar nu știi când te întorci...

Aviația nu se poate face decât cu pasiune. Tinerii trebuie să facă doar ce le place pentru a avea randament și dacă pasiunea lor este aviația, vor avea succes, altfel nu”.

Răbdarea și disciplina, două atuuri pe care le-a folosit mereu în misiunile încredințate

Locotenent Anca MEDREA

Locotenent Anca MEDREA și arhiva personală

Plutonierul Ionuț CĂLDĂRARU împlinise 22 de ani când a dat prima dată piept cu viața cazonă. Își dorea să lucreze într-un mediu de care a avut parte și acasă, în care disciplina și respectul să primeze. Pe 5 ianuarie 2004 și-a văzut visul împlinit: a fost angajat ca militar pe bază de contract în Tabăra de Instrucție și Poligonul de Trageri Sol-Aer, «General de brigadă Ion Buncescu». Cinci ani mai târziu s-a hotărât să treacă la un alt nivel și s-a înscris la cursurile Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene «Traian Vuia». După absolvire, a fost repartizat la Regimentul 53 Rachete Antiaeriene «Tropaeum Traiani» de la Medgidia, unde a rămas până în anul 2018, când a revenit la Capu Midia, locul pe care l-a îndrăgit din prima clipă. „Aici, la Capu Midia, oamenii mi s-au părut mereu mai disciplinați, mai muncitori, mai ușor de lucrat cu ei”, a mărturisit plutonierul Ionuț Căldăraru. Dar până să se întoarcă în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană «General de brigadă Ion Buncescu» a fost plecat în două misiuni în Afghanistan. Prima a fost în 2014, în provincia Zabul și a doua în Kandahar, în anul 2016.

„Niciuna dintre misiuni nu a fost ușoară. Trăiești mereu cu pericolul lângă tine, stai cu grijă, ai sentimentul insecurității, dar m-am adaptat. A fost puțin mai greu la început, până înveți foarte bine ce ai de făcut, apoi nu mai stai cu teamă, nu mai stai cu stres, îți faci treaba și te concentrezi la ceea ce ai de făcut”, a afirmat Ionuț.

Incidente au fost la tot pasul, își amintește plutonierul, dar unul dintre ele l-a întărit mai mult: momentul în care el și plutonul pe care îl conducea a scăpat nevătmă de o explozie a unei mașini capcană. Nu și alți camarazi, care s-au aflat prea aproape de locul deflagrației.

A doua misiune a fost în perioada august 2016-februarie 2017 în baza KAF, Afghanistan. „Am executat în general misiuni de patrulare atât îmbarcați, cât și debarcați, fiecare misiune având, pe lângă rolul de asigurare a prezenței în aria de responsabilitate și alte misiuni: căutare-scotocire a unor locații din teren, anti mortar etc. Dacă la prima misiune rolul nostru era în principal acela de a asigura securitatea unei zone din apropierea autostrăzii A1, la a doua a trebuit să interacționăm mai mult cu populația locală, să îi câștigăm încrederea, lucru

nu tocmai ușor de realizat. O altă noutate a fost faptul că am lucrat mai mult cu parteneri americani, cunoștințele de limba engleză fiind foarte necesare pentru colaborarea cu ei. Am învățat pe parcursul celor două misiuni importanța lucrului în echipă și, de asemenea, faptul că cea mai importantă misiune a fost aceea de a ne întoarce sănătoși acasă, siguranța fiind pe primul loc pe timpul fiecărei misiuni executate”, spune plutonierul.

A fost ultima misiune în afara graniței. De acum înainte le va îndeplini pe cele încredințate la Capu Midia, ca și comandant de pluton.

L-am provocat să se descrie în câteva cuvinte: „Îmi place să învăț, să fiu cât mai bun în ceea ce fac și pentru că lucrez cu oamenii știu că trebuie să le fiu exemplu atunci când ies în față. Atunci când le cer să facă ceva trebuie să le și arăt cum să se poarte, cum să facă un lucru. Ce mă caracterizează mai mult? Răbdarea. Este un atu pe care îl folosesc pentru lucrul cu cei din subordine”.

Și în viața personală va avea o nouă misiune: aceea de a fi în curând soț și tată.

EXPERIENȚA CARE POATE SERVI DREPT EXEMPLU

Florin SANDU

„Modestia este fundația solidă a tuturor virtuților”, spunea Confucius. **Comandorul Gică STANCU** nu a făcut altceva decât să confirme spusele înțeleptului.

„Am adunat minut cu minut peste 3400 de ore de zbor pe diferite aeronave, majoritatea pe MiG-21 clasic și toate variantele de MiG-21 LanceR. Pilot fiind, consider că această experiență poate fi asemănată cu un zbor lung, dificil uneori în toate condițiile meteo”, spunea comandorul cu ocazia ultimului zbor în calitate de pilot. În data de 14.10.2020, comandorul Gheorghe Stancu a efectuat ultimul zbor dintr-o carieră de peste 34 de ani de pilot. Recunoștință și mulțumiri comandurului Gică Stancu pentru statornicia cu care a zburat rapacele MiG-21 în toate misiunile de lucru, pe plan intern și extern, în cadrul evenimentelor militare și civile, aducând o reală contribuție la imaginea Forțelor Aeriene Române și acestui minunat avion.

Pensie lungă și multă sănătate! Îți mulțumim, pilotule, pentru felul în care ne-ai învățat să privim cerul.

TRADIȚII ONORATE

La Baza 95 Aeriană a avut loc în data de 2 decembrie 2020, un ceremonial militar și religios cu depuneri de coroane în scopul comemorării eroului căpitan aviator Alexandru Șerbănescu, numele de legendă pe care Baza 95 Aeriană îl poartă cu cinste și recunoștință.

Activitatea a fost prilejuită de Ziua Națională a României și menită să reliefeze mândria și onoarea pe care le simțim față de cele mai strălucitoare aripi care au apărut cerul patriei.

Omagiu făuritorilor unității neamului român!

Sursa: Baza 95 Aeriană

INSTITUȚIILE MILITARE DE ÎNVĂȚĂMÂNT - CURSURI ONLINE

Din dispoziția ministrului apărării naționale, având în vedere măsurile stabilite de Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență și Ministerul Educației și Cercetării în condițiile situației epidemiologice, prin ordin al șefului Statului Major al Apărării se suspendă în mod eșalonat, începând de miercuri, 11 noiembrie, activitățile educaționale care impun prezența fizică a elevilor, studenților și cursanților în sistemul de învățământ militar preșcolar, liceal, post-liceal, universitar și post-universitar, precum și în instituțiile de formare continuă.

Elevii și studenții vor continua activitățile educaționale în format online de la domiciliu, iar pentru cursanții - cadre militare sau personal civil - în format online sau la distanță de la locurile de muncă.

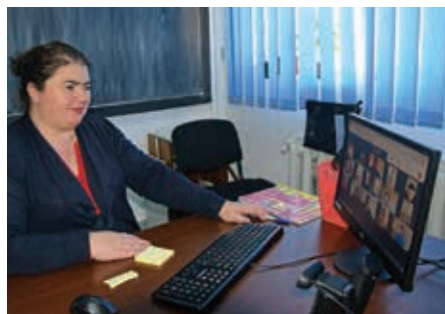
Sursa: Comunicat MAPN din 11.11.2020

CURSURI ONLINE - PERSPECTIVA PROFESORULUI

Începând cu data de 11 noiembrie, activitățile didactice „față în față” au fost suspendate în cadrul Școlii Militare de Maistri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”. În prezent, elevii continuă activitățile educaționale în format online, de la domiciliu.

Demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale constituie o noutate și o provocare pentru toate cadrele didactice. Despre impactul pe care predarea online îl are asupra învățării și despre adaptarea activităților didactice la cerințele tehnologiei și ale internetului, ne povestește doamna **profesor Lucia RĂILEANU**, profesor la Catedra Tehnică de Aviație din cadrul școlii.

„Mutarea școlii în online s-a făcut brusc, fără o pregătire prealabilă. Inițial s-a vorbit de o perioadă de două săptămâni de zile, când lucrurile au mers din inerție, iar noi, profesori și elevi, deopotrivă, am așteptat să vină «ceva»... ce n-a mai venit. Așa a început perioada de adaptare la un mediu în schimbare. Am înțeles, obligați fiind

de situația epidemiologică, că trebuie să facem față acestei «lupte» asimetrice, așa că am renunțat la conservatorism, am făcut repede «reglajele» și am trecut la treabă.

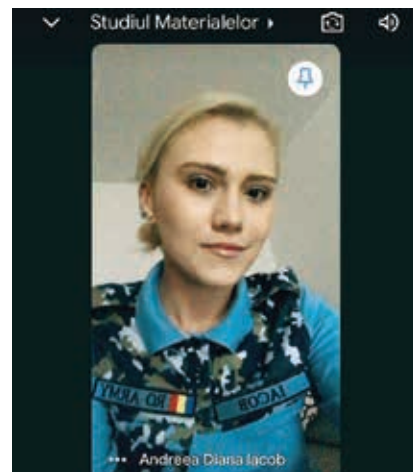
Provocarea a venit din faptul că ora nu putea fi translatată pur și simplu în online, că se impuneau activități conexe, suplimentare orei. Brusc, am înțeles că nu mai pot folosi creta, ajutor de nădejde la orele face-to-face, că nu mai simțeam vibrația clasei, care trebuie să recunoască-mi place grozav, și că trebuie să dirijez învățarea prin intermediul instrumentelor online pentru că acum

am niște elevi autonomi în fața unui calculator.

Astfel, au apărut inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică și de conținut în domeniul școlar. Am recreat cursuri, am încercat să producem discursuri și instrumente, să provocăm și să gestionăm emoții. În consecință, am căutat cu interes pedagogic resurse, portaluri, instrumente și platforme e-learning și astfel am introdus un pic de imprevizibil în viața cotidiană de elev militar.

Jacob Kounin, specialist în educație, spunea că sunt trei «legi» ale învățării pe care trebuie să le avem în vedere: Progresul - elevul să simtă că a făcut un pas, că este mai aproape de țelul său; Provocarea - elevului să-i fie stimulate creativitatea, curiozitatea, bucuria de a învăța, să fie pus în fața unui miraculos proces de descoperire; Varietatea - orice lucru, oricât de frumos ar fi, la un moment dat își tocește efectul și ajunge să ne plictisească, iar ca profesori trebuie să provocăm entuziasm. Așadar, pentru a avea succes în procesul pedagogic trebuie să continuăm demonstrațiile didactice și să schimbăm atmosfera de învățare și în mediul online.”

ȘCOALA ONLINE - PERSPECTIVA ELEVULUI

„Contextul generat de prezența și răspândirea pandemiei de COVID-19 la nivel național impune traversarea unei perioade dificile asupra mediului educațional militar, fapt pentru care soluția s-a îndreptat spre modul de predare și însușire a cunoștințelor în mediul online. Calibrarea procesului de învățare-predare își urmează cursul echitabil de integrare și reușită prin intermediul cadrelor militare orientate spre dezvoltarea profesională continuă a elevilor, cât și prin deprinderea elevilor de noi cunoștințe, aptitudini și valori.

Comunitatea militară educațională din cadrul Școlii Militare de Maistri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene ne oferă o multitudine de soluții și aplicații în mediul online: resurse orientate asupra elevilor de a ne însuși noi cunoștințe și de a dobândi noi deprinderi în mediul militar, distribuirea de materiale didactice, cursuri și laboratoare care ne

îndrumă spre modalitatea de rezolvare a temelor și a proiectelor. Totodată, platforma online ne permite o bună coordonare și comunicare prin intermediul funcționalității proprii: crearea și utilizarea de grupuri pentru a facilita accelerarea adopției tehnologice, cursuri interactive prin intermediul videoconferințelor, cât și prezentarea de șabloane și explicarea acestora prin intermediul cadrelor militare.

Cu toate acestea, creșterea calității învățământului și modul de deprindere a cunoștințelor este un proces continuu, devenind o preocupare permanentă pentru noi elevii, ca viitoare cadre militare pe piața muncii, chiar dacă acest lucru se desfășoară în mediul online, trebuie să ne integrăm și să îmbrățișăm soluțiile tehnologice aferente acestui mod de învățare”, **elev Andreea-Diana IACOB**, anul I, specializarea Aeronave și motoare de aviație, SMMMSFA.

„Dragi studenți, Provocările sunt foarte mari și nu va fi ușor să mențineți nivelul academic ridicat din instituțiile militare de învățământ superior, impus atât prin pregătirea absolvenților, cât și prin profesorii de elită care au confirmat noi standarde pentru învățământul universitar românesc. Este un an universitar special, care se desfășoară, la fel ca în toată țara și peste tot în lume: în condițiile de protecție sanitară necesare pentru limitarea răspândirii noului coronavirus. Vă cer să respectați cu strictețe toate regulile sanitare impuse în instituțiile în care vă pregătiți. Aceste reguli sunt pentru protecția voastră, a personalului instituției și, mai ales, a celor dragi”, a precizat ministrul apărării naționale cu ocazia începerii anului universitar 2020-2021.

Ministrul apărării naționale Nicolae-Ionel CIUCĂ

SUCCESEL DEPINDE DE ÎNCREDEREA ÎN TINE ȘI DE PUTEREA DE A-ȚI DEPĂȘI LIMITELE

Ioana POPA

Elevul plutonier adjutant Vlad Degeu

Acestea sunt cuvintele care îl definesc foarte bine pe **Vlad DEGEU**, elev plutonier adjutant al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia.

Vlad a pășit pentru prima dată în colegiul militar în anul 2016, fiind invitat la manifestările dedicate aniversării celor 97 de ani de la înființarea colegiului. Își amintește acel moment și recunoaște că atunci colegiul militar nu se afla printre opțiunile sale, dar vizita l-a făcut să se răzgândească.

„Inițial, nu asta a fost prima mea opțiune. Am venit din pură curiozitate, în vizită de ziua colegiului când eram încă în clasa a VIII-a și am rămas impresionat. M-au uimit cel mai mult elevii, nu pot spune ce anume mă fascina la ei, oare unitatea, demnitatea și seriozitatea? Nu mai pot spune acum, dar știu că aveam ceva ce eu nu mai văzusem până atunci și am zis pe loc că asta e o experiență pe care trebuie neapărat să o am și eu. M-au impresionat și profesorii pe care am apucat să îi cunosc prin dedicația lor pentru școală, educație și formarea viitoarei generații”. Acea vizită a schimbat totul și un an mai târziu, Vlad se afla în efectivul de elevi militari, sărbătorind în uniformă, ziua colegiului. A pășit timid în clasa a IX-a dar s-a remarcat încă de la început prin seriozitate și perseverență. Spune că liceul militar l-a schimbat în totalitate și din băiatul timid din urmă cu mai bine de trei ani a ajuns un tânăr responsabil.

„Pot spune că liceul m-a schimbat în totalitate. Am venit aici un băiețel timid, fără viziune, incapabil să mă adaptez la situații, dar am fost modelat pe parcursul celor trei ani și jumătate de liceu militar într-un adolescent responsabil, capabil să ia decizii și care nu se sfiește să ia comanda atunci când este necesar. Nu aș fi crezut niciodată că voi ajunge să fiu așa cum sunt astăzi și sunt recunoscător tuturor cadrelor militare, profesorilor și elevilor din promoțiile trecute care m-au ajutat pe parcursul drumului meu în liceu pentru că, fiecare în parte, și-a pus amprenta într-o oarecare măsură asupra mea”.

Mai sunt câteva luni până la absolvire și Vlad știe deja ce specialitate militară va alege pentru viitor. Atras mai mult de partea teoretică a lucrurilor, se va îndrepta spre specializarea controlor trafic aerian.

Elev Vlad Degeu, în clasa a IX-a, pasionat de matematică

„Planul meu de viitor este să îmi continui studiile la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” de la Brașov, de unde să ajung controlor de trafic aerian. Am fost pasionat de aeronautică de mic, însă tind spre latura mai teoretică a lucrurilor, așa că eu găsesc această specializare perfectă pentru mine. Nu am niciun gând să părăsesc armata română pentru că doresc să îmi folosesc cunoștințele, să ajut la prosperitatea țării mele și în plus, am prins drag de această vocație”.

Având în față experiența personală, Vlad încurajează și alți copii să urmeze colegiul militar. Se declară împlinit, aici în familia uniformelor albastre, este bucurios că a cunoscut oameni minunați și este mulțumit de evoluția sa și de reușita de a-și depăși limitele.

„Mulți nu realizează probabil că, la frageda vârstă de 14 ani, a fi un elev militar este o mare onoare. Sentimentul de împlinire când îmbrac uniforma militară și particip la raportul companiei, la instrucția de front, mă însoțește și acum, în anul terminal. Pe lângă asta, prietenii legate în cadrul liceului nu pot fi descrise prin cuvinte. Oamenii pe care îi descoperi aici sunt adevărate comori. Să fi într-o clasă de 24 de elevi și timp de 4 ani să măncați împreună, să dormiți împreună, să izbuțiți împreună, e ceva ce nu se poate reproduce nicăieri. Nu putem uita nici de performanțe. Profesorii pasionați, dornici de performanță și rezultate, reușesc să scoată din tine cea mai bună versiune academică a ta, te fac să prinzi drag de carte și să dorești din ce în ce mai mult să evoluezi și să te surprinzi pe tine depășindu-ți limitele. Cred că tot ce am spus până acum, e doar o parte din experiența mea personală și aduce cu sine răspunsul la întrebarea: Este greu? O să o spun direct. DA. Este foarte greu să renunți la obiceiuri proaste, la atitudinile copilărești pe care nici măcar nu observi că le ai, și să te mulezi pe profilul militar. Chiar dacă e dificil, roadele sunt neprețuite. Să ajungi în clasa a XII-a,

complet format și pregătit atât pentru examenele care ne așteaptă, cât și pentru viață, să-ți cunoști drumul, calea pe care trebuie să mergi, reprezintă pentru noi atuurile. Incertitudinea, inconsecvența, teama în fața examenelor și încercărilor vieții, ne sunt, colegilor mei și mie, necunoscute. Liceul ne-a conturat caractere tari printr-un proces îndelungat și dificil, dar ele ajung acum să ne definească. Am ajuns oameni maturi și disciplinați cu noi înșine, lucru greu de găsit în aceste zile în lume. Concluzia este că, da, e greu, dar merită tot efortul!”, a spus elev plutonier adjutant Vlad Degeu.

Pasionat de matematică și fizică și atras de ideea de performanță, Vlad a învățat foarte mult, iar rezultatele nu au întârziat să apară. Încă din clasa a IX-a a obținut rezultate notabile la olimpiadele de matematică și fizică, iar an de an a reușit să obțină cea mai mare medie, la finalul claselor IX - XI, performanță care în acest an i-a adus gradul de elev plutonier adjutant, cel mai mare grad onorific în colegiul militar.

Acestea sunt câteva dintre premiile obținute de Vlad la disciplinele matematică:

- **premiul III** la Concursul interjudețean de matematică „Alexandru Papiu Ilarian” - clasa a IX-a și a X-a;
- **premiu și mențiuni** la Concursul zonal de matematică „Mens Sana” - clasele a IX-a, a X-a și a XI-a;
- **premiu întâi** la Concursul județean de matematică „Mircea Ganga” - clasa a X-a;
- **calificare la olimpiada națională** - clasa a X-a;
- **calificare la olimpiada națională de fizică** unde a obținut rezultate frumoase - clasa a IX-a și a X-a;
- **premiul I** la faza județeană a olimpiadei - clasa a XI-a;
- **premiu I și 100 de puncte** din tot atâtea posibile obținute în acest an la Concursul Județean „Octav Onicescu” - secțiunea Matematică - Fizică de la Breaza.

Datorită rezultatelor deosebite pe care le-a obținut până acum la învățătură, purtare, la olimpiadele și concursurile școlare a primit Emblema de onoare a Statului Major al Forțelor Aeriene. Distincția i-a fost conferită în 2019 de către șeful SMFA, **generalul-maior Viorel PANĂ**, în cadrul ceremoniei dedicată sărbătoririi centenarului colegiului.

Felicitat de șeful SMFA, după ce i-a fost conferită Emblema de Onoare a Statului Major al Forțelor Aeriene, în noiembrie 2019, cu ocazia centenarului colegiului militar

Wargames

Before we get too far, let's address some of the baggage that comes with wargaming

Ken GILLIAM

"SHALL WE PLAY A GAME?"

These are the iconic words from the 1983 movie *WarGames*, in which a high school student unknowingly hacks a government computer system to play a game called "Global Thermonuclear War." The protagonist sets off a chain of events that blurred the lines between gameplay and reality until the wayward artificially intelligent computer ultimately concluded that no one could win a nuclear war, a thoughtful revelation inspired after playing Tic-Tac-Toe with itself. Fast-forwarding to 2020, the Chairman of the Joint Chief's (CJCS's) recent directives clearly indicate that thinking is a critical part of warfighting, especially in the planning and execution of globally integrated campaigns. Luckily, the U.S. Army War College (USAWC) has games for that.

Before we get too far, let's address some of the baggage that comes with wargaming. Every person that enters the wargaming room brings with them some biases. Student players and faculty must recognize, and explicitly state, their own biases related to wargaming and games in general. Wargames, and games more broadly, are not new instruments, nor are they new to the classroom. Military practitioners may reflect back on the painful steps in the *Military Decision Making Process* or an equally agonizing multi-day exercises in a simulation center. Others may think of players bent over the board game *Risk*, *Dungeons and Dragons*, or *Axis and Allies*. Ultimately, designers must be mindful of their biases, balance realism with playability, and endeavor to create a simulated environment which blurs the line between game-play and reality. Doing so allows wargames to assume more prominent roles in Joint Professional Military Education (JPME) at the Senior Service College level.

The recently released CJCS's *Instruction for Officer Professional Military Education Policy (OPMEP)* and the Joint Chiefs of Staff (JCS) *Vision and Guidance for the Professional Military Education & Talent Management* clearly direct a renewed emphasis on developing and assessing the critical and creative thinking in joint warfighting throughout professional officers'

A resident seminar in the AY20 Class at the U.S. Army War College works its way through a round of Joint Overmatch: Euro-Atlantic applying lessons learned throughout the year

career and at all levels of professional military education. These policy guidelines reinforce the special areas of emphasis, like Great Power Competition and Space as a Warfighting Domain, to be incorporated into JPME curriculum provided by the USAWC.

Through the OPMEP and the JCS Vision, the USAWC has the responsibility to provide JPME II senior service college education that is focused on developing strategically minded warfighters, specifically concentrated on Landpower. Within the USAWC, the Department of Military Strategy, Planning, and Operations (DMSPO) is responsible for ensuring that the unique joint, service, and multinational concepts, capabilities, and planning products are incorporated into the resident education program. DMSPO primarily accomplishes this through the Military Strategy and Campaigning (MSC) course, which is required for all USAWC students. Faculty from across the college, however, are in a constant dialogue about how to assess the OPMEP-directed. Attributes and skills required of strategically minded joint warfighters, as well as how many repetitions of those assessments, are required to accurately evaluate student performance.

Prior to the 2020 academic year, the MSC course concluded with a student led operational design planning and briefing exercise that assessed how a 15-person seminar synthesized joint, multinational, and service capabilities; joint and Service concepts; and joint

functions in a fictional scenario against a regime that was supported by a near peer competitor. Although useful, student effort was inconsistent. Where some students focused on developing PowerPoint slides, others were engaged in deep thinking, while still others were sitting on the sidelines, contributing little to nothing to the process or final products. Additionally, the learning event lacked a formal feedback mechanism to assess student thinking, and did not require students to adjust to a competitive and evolving adversary.

Shall We Play a Game?

In order to change those dynamics, DMSPO and the Center for Strategic Leadership (CSL) piloted a new wargame for the academic year 2020. Previously, wargaming was relegated to individual faculty preference, incorporating wargames into the core curriculum where they saw opportunities, but there was no stock, "off the shelf" model designed for all to use. Last year, at the conclusion of the MSC course, four seminars played *Joint Overmatch: Euro-Atlantic*, a fictional near-peer, all-domain, armed conflict wargame. Students analyzed a future-oriented, Euro-Atlantic scenario set in the spring of 2027 that was intended to reinforce and practice operational design, operational art, campaigning in conflict, and other principles learned throughout the course. This experiential learning event provided these future

national security leaders opportunities to make decisions, and, perhaps most importantly, deal with the consequences of those decisions while applying military power to accomplish national security objectives.

The application of military power is the central focus of the game, but political, economic, and informational instruments of national power can impact perceived political victory reflected in the payoffs of military outcomes.

Students square off in *Joint Overmatch* as two competing combatant command level Combined Joint Task Forces (CJTF) with subordinated component commands. One side is blue, replicating a NATO-type alliance, while the other is red, to indicate a multi-national Russian led coalition. Other students might operate within the teams as selected CJTF staff at the direction of their Faculty Instructor. The two competing teams receive specific and unique national level direction to develop and fight a campaign in armed conflict.

The CJTFs have the ability to employ theater level all-domain assets and can request effects and capabilities from the equivalent of national-level agencies, Services, and combatant commands. The application of military power is the central focus of the game, but political, economic, and informational instruments of national power can impact perceived political victory reflected in the payoffs of military outcomes. Faculty adjudicate and role play the non-military

elements as necessary based on team briefings and requests for assistance and information. Air, land, and maritime, as well as space and cyber forces, are loosely modeled on the current and projected military capabilities of the relevant participants.

Capabilities, not Commands

The game does not use specific units or combat platforms. Instead, students engage using broad representations, not replication, of joint capabilities and capacity. Although the game plays across multiple nations, it does not differentiate between their capabilities. Additionally, the game simplifies many of the complexities of near-peer conflict in order to focus on critical and creative thinking about the application of all domain warfighting. Faculty leverage unique diplomatic, informational, and economic impact matrices linked to national guidance for each team, replicating civilian leadership oversight and queries about military actions and the campaign. The scenario significantly alters or generalizes real-world facts and invalidates some strategic assumptions in order to avoid classification issues.

What We Saw

In piloting the game in the spring of 2020, faculty observed that the students were engaged and active throughout the experience. Each played a key role as a component commander, in assessing the campaign, or in consolidating and communicating the plans and capabilities being used to meet their teams' objectives. Students routinely had to think how actions in one domain advanced or degraded other components or domains based on dynamic changes to an adversaries' actions. Students struggled with horizontal and vertical escalation issues based on anticipated actions or reactions of a nuclear capable adversary. Most importantly, they dialogued and debated over the outcomes of efficient or ineffective actions as they sought to win the game.

The faculty observations of students showed promise for future iterations of the game, but there are still some challenges. Dice represent friction and chance within the game and pre-occupy some students, often resulting in frustration. Students get distracted by the tactical level interactions, wanting to dig down into the specifics of how a unit or platform might operate. Diligent faculty coaching brings students back to the operational and strategic level. Service, experience, or other biases,

from student and faculty alike can enhance or detract from implementation and prevent the best learning by the seminar. Faculty involvement throughout the game is critical to achieving student learning outcomes.

The Way Forward

The USAWC is on the right track. The game will be used as the baseline experiential learning event for the MSC course in the academic year 2021. DMSPO and CSL will continue exploring digital tools to facilitate distributed play and options for automated adjudication. Flexible rules and game mechanics are under development to allow for testing of new concepts and future technologies. CSL has an emerging relationship with a University Affiliated Research Center to explore the possibilities of using *Joint Overmatch: Euro-Atlantic* as an analytical tool for Combatant Commanders or other Department of Defense organizations.

Joint Overmatch: Euro-Atlantic provides future strategic leaders the opportunity to actively engage military problems at both the operational and strategic level. It provides an enhanced opportunity for students to develop teamwork, organizational skills, and to tap into critical and creative thinking frameworks introduced across multiple courses. Through wargaming, students practice the application of military power in conjunction with other core course concepts – exactly what the CJCS and the OPMEP require from JPME. As tensions peak near the end of *WarGames* the main character types, "Is this a game or is this real?" *Joint Overmatch: Euro-Atlantic* successfully blurs the lines between reality and gameplay just enough that students and faculty will respond in much the same way as the computer: "What's the difference?" And this is probably the strongest endorsement for wargames within JPME.

Christopher Hossfeld is a Colonel in the U.S. Army and the Director of Strategic Operations and Plans in the Department of Military Strategy, Planning, and Operations. Ken S. Gilliam is a Colonel in the U.S. Army and is the Director of Strategic Wargaming at the U.S. Army War College where he encourages the integration of games in education, analysis, and experience. The views expressed in this article are those of the author and do not necessarily reflect those of the U.S. Army War College, the U.S. Army, or the Department of Defense.

Sursa:

<https://warroom.army-warcollege.edu/>

Inter-European Air Forces Academy (IEAFA)

Bringing together twenty-five students from seven nations, the Inter-European Air Forces Academy (IEAFA) and subject matter experts from USAF Safety successfully concluded the Inter-European Aviation Safety Program Management course recently in Tallinn, Estonia. The course validated a proof of concept for the United States Air Force's first-ever Virtual Reality Crash Lab, increasing allied/partner interoperability in conducting aircraft mishap investigations. In a first for IEAFA, the course was delivered in a hybrid format, instructing both remote and in-residence students.

Students participated in multiple classroom and "break-out" team sessions all with the aim of developing their individual skills, performing national missions, and developing interoperability with Allies and Partners. IEAFA's Aviation Safety Program Management course contributes to focused development of a common safety culture and cadre of NATO and Partnership for Peace aviation safety professionals.

U.S. European Command (EUCOM) U.S. Air Forces in Europe and Air Forces Africa Eesti õhuvägi NATO Allied Air Command NATO Allied Land Command NATO Battlegroup Estonia U.S. Department of State U.S. Department of Defense (DoD) U.S. Embassy Tallinn, Estonia Ramstein Air Base, Germany

„Omul Anului” ediția 2019

Alex BĂLĂNESCU

Concursul „Omul Anului” are ca obiectiv recompensarea valorii profesionale și manageriale a personalului militar și civil care a contribuit, în decursul anului 2019, la crearea unei imagini pozitive a instituției militare și la creșterea vizibilității structurilor din compunerea Statului Major al Forțelor Aeriene la nivel local, național și internațional.

Din cauza pandemiei, festivitățile de premiere s-au desfășurat la sediul fiecărei unități militare. A fost premiat personalul militar și civil care s-a evidențiat prin realizarea unor activități deosebite în anul precedent, în domeniile menționate în continuare ca secțiuni în cadrul concursului:

1. Imaginea și vizibilitatea armatei:

- locul I: căpitan Laura CREȚU, U.M. 01838 Boboc;
- locul II: comandor Daniel MOISE, U.M. 01912 Borcea;
- locul III: maistru militar Remus AVRAM, U.M. 01812 Moara Vlășiei.

2. Credință și altruism:

- locul I: p.c.c. Cristian BICHER, U.M. 01853 Capu Midia;
- locul II: plutonier Marian BAGINAC, U.M. 01829 București;
- locul III: fruntaș Alexandru APOSTOL, U.M. 01812 Moara Vlășiei.

3. Instrucție și luptă:

- locul I: locotenent-colonel Cătălin BUTNARIU-BOMPA, U.M. 01835 Capu Midia;
- locul II: căpitan Costinel DOBRE, U.M. 01912 Borcea;
- locul III: plutonier major Daniel TĂTARU, U.M. 01838 Boboc.

4. Logistică și infrastructură:

- locul I: comandor ing. Nicolae-Bogdan ZVONARU, U.M. 01912 Borcea;
- locul II: maistru militar principal Constantin ARHIRE, U.M. 01853 Capu Midia;
- locul III: căpitan Vasile-Adrian LEUȘTEAN, U.M. 01829 București.

5. Diplomatie și informații:

- locul I: căpitan Georgian ȚUȚUI, U.M. 01838 Boboc.

6. Învățământ, știință și artă militară:

- locul I: maistru militar clasa a III-a Bogdan CREȚU, U.M. 01853 Capu Midia;
- locul II: sublocotenent Maria-Laura BARBU, U.M. 01877 Pantelimon;

- locul III: p.c.c. Cosmina MIRCEA, U.M. 02401 CNMMV (Colegiul Național Militar Mihai Viteazul, Alba Iulia).

7. Moral, bunăstare și recreere

- locul I: maistru militar clasa I Eduard Dobrinel ANTOCHI, U.M. 01838 Boboc;
- locul II: p.c.c. Mihaela PĂRVU, U.M. 01829 București;
- locul III: locotenent Elena MIHALACHE, U.M. 01812 Moara Vlășiei.

8. Sănătate și sport:

- locul I: sublocotenent Leonard MITRICĂ, U.M. 01836 Otopeni;
- locul II: sublocotenent Marian MOISOIU, U.M. 01912 Borcea;
- locul III: locotenent Florin RECUCI, U.M. 01838 Boboc.

9. Presă, film și literatură:

- locul I: p.c.c. Iustin-Florin DUMITRACHE, U.M. 02015 Bacău;
- locul II: locotenent Gabriela-Anca MEDREA, U.M. 01853 Capu Midia;
- locul III: plutonier adjutant principal Viorel-Dan DODAN, U.M. 01838 Boboc.

10. Istorie, cultură și tradiții militare:

- locul I: sergent major Ioana-Andrada NEDELICU, U.M. 01940 Boboc;
- locul II: plutonier adjutant principal Sorinel GRUMUȘ, U.M. 02015 Bacău;
- locul III: căpitan-comandor Doru COMAN, U.M. 01838 Boboc.

11. Comunicare prin spațiul cibernetic și comunicații militare

- locul I: maistru militar principal Claudiu ȘERBĂNESCU, U.M. 01829 București;
- locul II: locotenent Radu AVRAM, U.M. 01812 Moara Vlășiei;
- locul III: plutonier adjutant Marius CHELARU, U.M. 01969 Câmpia Turzii.

12. Soldatul universal:

- locul I: locotenent Cosmin-Iulian GRIGORAȘ, U.M. 01877 Pantelimon.

„OMUL ANULUI 2019” comandor inginer Nicolae-Bogdan ZVONARU a obținut locul I la secțiunea „Logistică și infrastructură”. În calitate de Locțiitor pentru Resurse al comandantului Bazei 86 Aeriană Borcea a avut o contribuție esențială la desfășurarea în bune condiții a misiunilor, exercițiilor naționale și multinaționale la care a participat baza.

A coordonat etapele de elaborare a unor note conceptuale pentru mai multe obiecte de investiții imobiliare de importanță majoră din cadrul unității.

Distincția militară și certificatul obținut i-au fost înmânate de către comandantul Bazei 86 Aeriană, **general de flotilă aeriană Cătălin BĂHNEANU**, împuternicit de către șeful Statului Major al Forțelor Aeriene.

P.c.c. Iustin-Florin DUMITRACHE este cel care prin fotografiile și clipurile sale prezintă viața militarilor din Garnizoana Bacău. Absolvent al Liceului Industrial de Aviație din Bacău, camaradul nostru a adunat 18 ani de carieră militară în familia aviatorilor militari băcăuani, după care a continuat ca angajat al Cercului Militar Bacău. În mod constant a îmbinat experiența militară cu cea fotografică și a transmis prin imaginea foto sau video emoții, povești și clipe. A câștigat, de asemenea, locul I la Concursul „Omul Anului”, ediția 2017, când i s-a confirmat calitatea și valoarea lucrului realizat cu suflet și talent. Ceea ce îl motivează în permanență este dorința de a arăta oamenilor ce înseamnă viața sub arme, fiind caracterizat drept „cel care creează punți între oameni”.

În fiecare an, valorile profesionale ale personalului militar și civil din Forțele Aeriene Române sunt recompensate în cadrul concursului „Omul Anului”.

În urma desfășurării concursului, **maistru militar principal Claudiu ȘERBĂNESCU** a obținut locul I la secțiunea **Comunicare prin spațiul cibernetic și comunicații militare** în cadrul concursului „Omul Anului 2019”. Festivitatea de premiere s-a desfășurat în data de 29 septembrie 2020, la sediul Centrului 85 Comunicații Aero și Informatică „General Doroftei Ghermănescu”, în prezența comandantului unității, **colonel Gheorghe NIȘULESCU**.

Maistru militar principal Claudiu Șerbănescu și-a început cariera militară la data de 23.08.1988, în urma absolvirii Școlii Militare de Ofițeri Activi de Transmisii, profil maiștri militari.

Cu o bogată experiență profesională de peste 30 de ani, maistru militar principal Șerbănescu a ales să-și desăvârșească activitatea profesională în cadrul Centrului 85 Comunicații Aero și Informatică „General Doroftei Ghermănescu” unde, începând cu anul 2018, s-a evidențiat prin modul exemplar de îndeplinire a sarcinilor și misiunilor încredințate. De asemenea, s-a remarcat prin profesionalism și competențe deosebite în cadrul misiunilor de asigurare a sprijinului de comunicații și informatică în cadrul activităților desfășurate de Forțele Aeriene Române cu ocazia Zilei Aviației Române - 20 iulie, Bucurest International Airshow, Zilei Armatei României - 25 octombrie, Zilei Naționale a României - 1 decembrie, în cadrul exercițiilor naționale și multinaționale desfășurate în țară și străinătate. Activitatea de asigurare a sprijinului tehnic de specialitate executată de maistru militar principal Claudiu Șerbănescu în structuri din Forțele Aeriene Române a fost apreciată în mod deosebit atât de beneficiari, cât și de personalul din conducerea Statului Major al Forțelor Aeriene.

Locul I obținut în cadrul concursului „Omul Anului” reprezintă o recunoaștere a profesionalismului maistrului militar principal Claudiu Șerbănescu, o încununare a rezultatelor obținute în cei peste 30 de ani de activitate în domeniul comunicații și informatică.

Locotenent-colonelul Cătălin BUTNARIU-BOMPA – locul I la categoria **Instrucție și luptă** Omul anului 2019 la categoria Instrucție și luptă a fost declarat locotenent-colonelul Cătălin Butnariu-Bompa, șeful Operațiilor și Instrucției din cadrul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu”.

Ofițerul este un model pentru toți militarii unității și are un palmares bogat de activități la care a participat și în urma cărora au fost obținute rezultate excepționale. Pe parcursul anului 2019 a fost reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene la tragerile tactice executate de către SAM Group 21,24 și 26/AMD Wing 1 din Germania care au avut loc în poligonul Namfi (NATO Missile Firing Instalation) din insula grecească Creta. În unitate a avut o contribuție importantă pentru desfășurarea în condiții foarte bune a activităților specifice, cele mai importante fiind „Saber Guardian 19”, „Azur 19”, „Istria 19”, „Fallstorm 19” și cele opt serii de trageri. La activitățile de control din domeniile de responsabilitate – capacitate

de luptă, instrucție, serviciu interior, protecția forței – a obținut cele mai bune calificative, fiind remarcat de membrii comisiilor pentru competența și organizarea ireproșabilă a activităților modulului pe care îl conduce. De altfel, pe parcursul întregii cariere militare ofițerul a avut o evoluție exemplară, fiind decorat cu „Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene” și „Emblema de merit în serviciul Armatei clasa a III-a”, s-a implicat în activitățile unității, a manifestat mereu o atitudine proactivă și a venit cu soluții optime la problemele apărute. Este omul care și-a câștigat prin muncă respectul în fața superiorilor și subordonaților, dând dovadă de seriozitate, perseverență și pregătire continuă în specialitatea sa.

Locotenent-colonelul Cătălin Butnariu-Bompa este și sportiv de cursă lungă, participă la maratoane și semimaratoane din Constanța și din țară, ultima competiție de anul trecut fiind „Ștafeta Veteranilor” organizată de Asociația Invictus cu ocazia Zilei Armatei României.

Maistru militar clasa a III-a, Bogdan CREȚU – locul I la categoria **Învățământ, știință și artă militară**

Câștigătorul categoriei Învățământ, știință și artă militară la concursul „Omul anului 2019” este maistru militar clasa a II-a Bogdan Crețu, specialist la formațiunea procesare trageri din Poligonul Capu Midia. Ambițios, consecvent și preocupat de pregătirea sa tehnică și teoretică, militarul a demonstrat mereu că are un nivel foarte bun de cunoștințe în domeniu, adaptându-se schimbărilor de orice natură și obținând rezultate pozitive în toate situațiile în care a fost pus.

Anul trecut a participat la evaluarea tragerilor reale cu complexul antiaerian calibrul 2X35mm Gepard. De asemenea, militarul a asigurat colectarea, prelucrarea și analizarea tuturor datelor necesare aprecierii tragerilor din poligon, demonstrând solitudine și seriozitate.

Anul trecut a participat la cursul „Allied Patriot Operator&System Mechanic 01-19”, unde, în urma rezultatelor excepționale, a fost declarat șef de promoție. Înțelegerea tehnică a sistemului de rachete sol-aer PATRIOT a fost evaluată de către instructorii cursului ca fiind excelentă și cuantificată în punctajul final: 99,6 din 100 posibile. Este motivul pentru care, în urma evaluărilor a fost cotelat ca fiind în top 1% dintre cei mai buni cursanți cărora le-a fost predat sistemul PATRIOT, conform aprecierii de serviciu.

Militarul este conștient și serios în îndeplinirea atribuțiilor, este loial, demn, cinstit și un bun executant al ordinelor sarcinilor de serviciu.

„Omul Anului 2019” comandor inginer Nicolae-Bogdan ZVONARU a obținut locul I la secțiunea „Logistică și infrastructură”

Maistru militar clasa a III-a, Bogdan CREȚU, specialist la formațiunea procesare trageri din Poligonul Capu Midia – locul I la categoria Învățământ, știință și artă militară

„Omul Anului 2019” la categoria Instrucție și luptă a fost declarat locotenent-colonelul Cătălin BUTNARIU-BOMPA, șeful Operațiilor și Instrucției din cadrul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu”

Maistru militar principal Claudiu ȘERBĂNESCU a obținut locul I la secțiunea Comunicare prin spațiul cibernetic și comunicații militare în cadrul concursului „Omul Anului 2019”

P.c.c. Iustin-Florin DUMITRACHE este cel care prin fotografiile și clipurile sale prezintă viața militarilor din Garnizoana Bacău

Locul 1 la secțiunea Soldatul universal a fost obținut de locotenentul (Ge.) Cosmin-Iulian GRIGORAȘ din cadrul Centrului 70 Geniu „General-maior Gheorghe Teodorescu”

Căpitan Laura CREȚU și maestru militar clasa I Eduard ANTOCHI, ambii ocupând locurile I, la secțiunile Imaginea și Vizibilitatea Armatei, respectiv Moral, bunăstare și recreere

Sergent major Ioana-Andrada NEDELUCU – locul I în cadrul concursului „Omul Anului 2019” la secțiunea Istorie, cultură și tradiții militare

Sublocotenent Leonard MITRICĂ, „Omul Anului 2019” la secțiunea Sănătate și sport

Preot de garnizoană Cristian BICHER – locul I la categoria Credință și altruism

Preotul militar Cristian Bicher din cadrul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu” s-a clasat pe primul loc la concursul „Omul Anului 2019” organizat de Statul Major al Forțelor Aeriene, la categoria Credință și altruism. Considerat factor generator de echilibru psihic și moral în unitate, preotul a făcut ca un număr sporit de militari să i se adreseze cu mai multă încredere.

Pe parcursul anului 2019, a avut un program liturgic bogat, atractiv și diversificat la care a participat un număr mare de militari, atât din unitate, cât și sosiți în Centru cu diverse misiuni. S-a implicat activ pentru obținerea de donații și sponsorizări pentru dotarea bisericii pe care o păstorește cu geamuri, uși, catapeteasmă, icoane. De asemenea, din materialele și banii strânși, biserica a fost izolată și tencuită, a fost montată instalația paratrăsnetului și a fost finalizată construcția Sfintei Mese din marmură, fără de care biserica nu putea fi sfințită.

În ceea ce privește coordonata pastoral-misionară, preotul a reușit ca, prin harul său, să ajungă la inima fiecăruia dintre angajații unității, a cultivat în sufletele militarilor credința strămoșească a datoriei față de țară și respectul pentru jertfele înaintașilor, i-a susținut moral și psihologic pe cei aflați în clipe delicate din viață și, bineînțeles, a binecuvântat toate momentele importante din viața unității și a personalului.

Activitatea social filantropică a presupus identificarea de cazuri sociale deosebite din comuna Corbu pe care le-a sprijinit cu alimente și haine, cu sprijinul personalului unității.

Pe parcursul carierei a avut o evoluție exemplară, fiindu-i acordat „Semnul Onorific în Serviciul Patriei” pentru preoți militari.

În data de 25.09.2020, la sediul Centrului 70 Geniu „General-maior Gheorghe Teodorescu” a avut loc festivitatea de premiere a competiției „Omul anului 2019”, etapa finală pe Statul Major al Forțelor Aeriene, prin care s-a urmărit recompensarea valorilor profesionale ale personalului.

În cadrul secțiunii Soldatul Universal, locotenentul (Ge.) Cosmin-Iulian GRIGORAȘ din cadrul centrului a obținut locul 1. Premiarea a fost făcută de comandantul Centrului 70 Geniu „General-maior Gheorghe Teodorescu”, colonel Ștefănel GIUHAȚ.

Locotenentul (Ge.) Cosmin-Iulian GRIGORAȘ încadrează funcția de locțiitor al comandantului

de companie în cadrul Batalionului 2 Geniu. Acesta a manifestat în permanență un deosebit interes pentru promovarea armei geniu în cadrul Forțelor Aeriene și pentru dezvoltarea prezentelor proceduri și metode de executare a misiunilor de sprijin genistic prin punerea în practică a primelor lucrări de asfaltare efectuate în cadrul categoriei de forțe cu echipamente, utilaje și personal militar. Militarul a condus activitatea de elaborare a procedurii operaționale privind „Tehnologii pentru remedierea defectărilor îmbrăcăminților bituminoase”, cu scopul standardizării modului de punere în operă a asfaltului.

Preocuparea permanentă de care a dat dovadă în perfecționarea deprinderilor practice și consolidarea noțiunilor teoretice de specialitate, atât proprii, cât și pentru personalul din subordine a fost unul din considerentele care au stat la baza premierii acestuia în cadrul concursului „Omul Anului 2019”.

Sublocotenent Leonard Albert MITRICĂ: „Pentru mine primirea trofeului „Omul Anului 2019” la secțiunea Sănătate și sport reprezintă un semn de apreciere pentru toată munca și sacrificiul pe care le-am depus în ultima perioadă, fiind o sursă de motivație pentru a mă pregăti mai temeinic în viitor și pentru a aduce rezultate cel puțin la fel de bune ca și până acum”.

Căpitan Laura CREȚU și maestru militar Eduard ANTOCHI sunt cel mai bun exemplu de ceea ce înseamnă să te trezești dimineața, plin de entuziasm, să îmbrățișezi fiecare misiune ca pe o provocare, și să-ți închei zilnic activitatea cu zâmbet și satisfacție.

Activitatea lor din anul 2019 a fost răsplătită cu distincțiile militare „Omul Anului 2019”, ambii ocupând locurile I, la secțiunile Imaginea și vizibilitatea armatei, respectiv Moral, bunăstare și recreere.

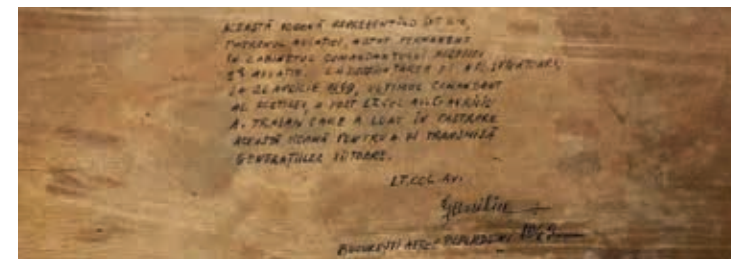
Le urăm sincere felicitări, și le mulțumim pentru profesionalismul și loialitatea lor!

Sergent major Ioana-Andrada NEDELUCU – locul I în cadrul concursului „Omul Anului 2019”, la secțiunea Istorie, cultură și tradiții militare.

În anul 2019 a coordonat trupa de teatru BOBOC BLUES a Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” care a participat și câștigat locul I la „Festivalul formațiilor de teatru din armată ART ARM”.

A înființat și coordonat trupa de dans și corul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” care a câștigat locul I și trofeul Festivalului de tradiții intercul-turale și cultural sportive „Iarna buzoiană”.

Preot de garnizoană Cristian BICHER – locul I la categoria Credință și altruism

ICOANĂ, RETURNATĂ DUPĂ 7 DECENII

O icoană care a aparținut unei unități celebre de aviație din al Doilea Război Mondial a ajuns la piloții români de F-16, după mai bine de 7 decenii. **Ștefan GAVRILIU**, nepotul unui as al aviației românești, ultimul comandant al Flotei 1 Vânătoare, **locotenent-colonel aviator Traian A. GAVRILIU**, a dus în Baza 86 Aeriană o icoană a Sfântului Ilie, cu o

istorie aparte: rușii au scos-o din biroul comandantului Flotei 1 Vânătoare atunci când au desființat unitatea, la 20 aprilie 1949. Icoana a fost păstrată de către comandantul unității de atunci pentru a fi transmisă generațiilor viitoare. Acum, icoana a ajuns din nou în biroul comandantului Bazei 86 Aeriană, **generalul de flotilă aeriană Cătălin BĂHNEANU**.

O BISERICĂ EMBLEMATICĂ PENTRU „LEAGĂNUL ARIPILOR ROMÂNEȘTI”

Gabriela ȘERBAN

Prima filă din istoria recentă a asistenței religioase la „Școala Aripilor Românești” s-a scris la începutul anului 1997, când comandantul Institutului Militar de Aviație „Aurel Vlaicu” – Boboc, comandorul Aurel STAN a dat curs unei inițiative mai vechi a cadrelor militare și a personalului civil, acesta solicitându-i Preasfințitului Părinte Epifanie, episcopul Buzăului și Vrancei, binecuvântarea pentru amenajarea unei capele militare în incinta garnizoanei.

Într-un timp relativ scurt, cu sprijinul conducerii unității, prin contribuția financiară a personalului, munca de voluntariat a unor cadre, a unor militari în termen și a 20 de tineri de la Fundația „Sfântul Sava” din Buzău, s-a reușit amenajarea într-un dormitor dezafectat a unui spațiu liturgic adecvat cultului divin ortodox.

Capela a primit hramul „Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul”, ocrotitorul spiritual al aviatorilor militari români, și a fost sfințită la 20 iulie 1997, fiind, se pare, primul lăcaș de cult din cadrul Forțelor Aeriene Române.

La 27 ianuarie 2009, cu sprijinul și aprobarea comandantului de atunci al Școlii de Aplicație a Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu”, **comandor Nicolae JIANU**, și a

preotului militar Constantin NEAGU, s-au pus bazele Asociației „Credință și Onoare”.

Obiectivul principal al asociației l-a reprezentat construirea unei biserici militare din lemn după canoanele Bisericii Ortodoxe, care să fie închinată memoriei vii a „Escadriile din ceruri”.

În perioada 2009-2014 s-a pichetat locul identificat, s-a achiziționat proiectul, au fost aprobate nota de fundamentare și studiul de fezabilitate, iar ulterior, s-a obținut autorizația de construcție de la structura militară abilitată.

Joi, 10 iulie 2014, a avut loc Slujba de punere a pietrei de

temelie a Bisericii militare cu hramurile „Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul” și „Sfinții Martiri Brâncoveni”. Serviciul religios a fost oficiat de către înaltpreasfințitul Părinte Ciprian, arhiepiscopul Buzăului și Vrancei, înconjurat de un distins sobor de preoți și diaconi. La acest eveniment au participat comandantul unităților de pe platforma Boboc și personalul prezent la program.

Lucrările de construire a fundației bisericii militare au demarat la data de 7 august 2014, și până în anul 2020 s-au desfășurat ample lucrări de amenajare. În acest spațiu sacru militar se vor întâlni cerul și pământul, timpul

cu veșnicia, generațiile trecute, prezente și viitoare, ostenitorii de ieri, de azi și de mâine ai aripilor românești, îmbrăcați în uniformă de culoarea azurului senin.

Pentru cei ce slujesc sub drapel, credința, nădejdea și dragostea manifestate în lăcașul de cult al cavalerilor cerului vor reprezenta un sprijin moral prețios în instrucția militară, datorită de fortificarea spirituală în îndeplinirea misiunilor ostășești încredințate, o întărire în virtuți, un loc consacrat rugăciunii și liniștii sufletești.

În prag de sărbătoare a Zilei Armatei României am adus mulțumire lui Dumnezeu pentru că slujim cerul senin al patriei!

VIZIONAR ȘI VISĂTOR. HERMANN OBERTH. UN SAVANT ONLINE

31 decembrie 2019 – 1 ianuarie 2020, anul vechi își închidea porțile și cel nou tocmai ne invita să-i trecem pragul. Oamenii, copii sau tineri, părinți sau bunici, își adresau felicitări, șopteau cu speranță visele pentru anul în care tocmai intrasem. Urma să fie un an frumos, cu aniversări minunate, Muzeul Național al Aviației Române împlinea 30 de ani de la înființare, noi expoziții temporare urmau a fi vernisate la Secția „Hermann Oberth” din Mediaș. La început visul a prins aripi și pe 6 ianuarie 2020 călătoream în lumea graficii, a desenului și picturii, în lumea cosmică a galaxiilor și a planetelor prin expoziția temporară a artistului medieșan **Romulus BOIERU**. Câteva zile mai târziu ne întâlneam cu „Ziua Micului Inventator” nebănuind că viața noastră se va schimba dramatic la început de mărtisor.

Din 11 martie 2020 nu a fost zi în care să nu ne aducem aminte cuvintele savantului Hermann Oberth, cel care spunea: „*Nimic nu este pe pământ imposibil, trebuie doar descoperite mijloacele necesare realizării. (...) Nu mai suntem dispuși să acceptăm granițele atmosferei terestre drept granițe ale existenței umane*”. Poate aceste cuvinte spuse cu multe decenii în urmă au fost uitate de generațiile secolului al XXI-lea. Cu siguranță nu au fost uitate însă invențiile, lucrările, realizările marelui savant.

Începând cu luna martie 2020 întreaga umanitate s-a „mutat” în spațiul cosmic, în mediul virtual. Domenii importante din administrația publică centrală și locală, întregi sectoare comerciale, industriale, educația elevilor și a studenților s-au mutat în mediul online. Dar acest lucru nu ar fi fost posibil în urmă cu mai bine de 100 de ani. Deseori oamenii geniali, savanții visători nu au fost onorați și apreciați suficient de contemporanii lor. Ideile, visele, studiile despre care vorbeau, erau cu multe decenii în fața prezentului.

Wernher von Braun (1912-1977) obișnuia să spună: „*Noi am fost mereu doctrițigii, Hermann Oberth a fost acela care ne depășea pe toți cu douăzeci de ani. Profesorul Oberth ne este superior tuturor cu douăzeci de ani bătuți pe muchie*”. Oare de ce marele constructor de rachete aducea mereu elogii mentorului său? Oare ar fi necesar să-i păstrăm amintirea și respectul invențiilor sale? Răspunsul nu poate fi decât afirmativ.

Miliarde de oameni, întreg globul pământesc folosesc azi computere, telefoane mobile, transmisiuni tv și radio. Era digitală se datorează celor care în secolele trecute au visat, au calculat și au demonstrat că ideile lor sunt realizabile și pot aduce beneficii umanității. Am putea azi concepe interacțiunea online fără ajutorul sateliților? O mare parte a populației folosește telefoane mobile, acestea fiind conectate la antenele de transmisiuni și mai departe la sateliți. Dar oare cum a fost posibil ca aceștia să grăviteze deasupra pământului, să ne fie atât de folositori în viața cotidiană?

Spațiul românesc a dat umanității mari personalități, unul dintre cei mai proeminenți fiind savantul sas Hermann Oberth (1894-1989), părinte al rachetei și a navigației spațiale. Fără

invențiile sale sateliții nu ar fi azi în cosmos, comunicarea online nu ar fi posibilă. Călătoria spațială, lansarea primilor sateliți, zborul omului în jurul pământului, aselenizarea, lansarea Stației Spațiale Internaționale, cercetarea planetei Marte, a asteroizilor și cometelor, descoperirea universului, puțin din toate acestea le datorăm savantului Hermann Oberth.

Se cuvine să ne aducem aminte câteva repere biografice ale unui om genial, a „părintelui navigației spațiale”.

La vârsta de șapte ani ținea un caiet de invenții, părinții văzându-i pasiunea deosebită pentru știință și tehnică, îi dăruiesc un telescop și cărțile lui Jules Verne: „De la pământ la lună” și „Călătorie în jurul lunii”. Citind cărțile și cercetând luna tânărul Oberth ajunge la concluzia că vom putea aseleniza cu ajutorul rachetei. Din această concluzie se vor naște o mulțime de întrebări cărora tânărul elev le va da răspuns în lucrările sale. Racheta trebuie să aibă cel puțin două trepte, viteza trebuie crescută treptat, combustibilul să fie lichid, omul poate suporta o accelerație de până la 8-10 G, vom avea beneficii economice de pe urma acestor invenții.

Și totuși anul 1912 îl călăuzește către cursurile Facultății de Medicină de la München, lucru care îi va fi de folos în cercetările ulterioare. Primul Război Mondial îl duce pe front, este rănit în 1915, după însănoșire continuă cercetările în domeniul spațial, descoperind scopolamina, cea folosită intens de cosmonauții secolului XX. În toamna anului 1918 viața îi este pusă în pericol de teribila gripă spaniolă, dar trece cu bine și peste această încercare. Poate atunci stelele la care privea cu atâta ardore i-au arătat calea, la începutul anilor '20 îl găsim student al Universității de la Cluj și mai apoi la München, Göttingen și Heidelberg. La finalul studiilor, lucrarea de licență conținea cele patru puncte esențiale cercetării spațiale, din păcate a fost respinsă de profesorii Universității din Heidelberg. Din fericire nu același lucru îl vor face profesorii Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, devenind astfel profesor în anul 1923 cu mențiunea: „Cele mai calde felicitări!”. Lucrarea de licență se numea „Racheta spre spațiile interplanetare”, va fi tipărită în același an la Editura Oldenbourg din München.

Pentru a putea pune în practică cele demonstrații în teorie, savantul se mută în 1925 la Mediaș, aici va lua catedra de matematică și fizică de la Gimnaziul „Stephan Ludwig Roth”. Patru ani mai târziu în casa din vechiul burg medieșan prinde viață „Căile navigației spațiale”, carte tipărită în 1929 la Editura Oldenbourg. Primii care i-au dat crezare au fost studiourile UFA de la Berlin, regizorul Fritz Lang invitându-l să realizeze o rachetă pentru filmul „Femeia în lună”. Profesorul Oberth dă curs invitației, cu această ocazie îl va cunoaște pe cel care i-a fost discipol, colaborator și șef, Wernher von Braun. La Berlin reușește să construiască motorul conic, folosit ulterior la rachete. Cu toate că din punct de vedere științific cercetările din Germania l-au ajutat profund, savantul nostru nu a avut parte de o plată pe măsură muncii sale.

Dan RAMF

Hermann Oberth, „părintele navigației spațiale”

Vizita la București din anul 1932, întâlnirea cu Regele Carol al II-lea, i-a deschis porțile Școlii Militare de Aviație de la Mediaș, aici continuându-și cercetările și experimentele. Astfel, în 1935 Mediașul devine al patrulea oraș din lume care cunoaște zborul rachetei, experiment reușit de profesorul Hermann Oberth la Școala de Aviație din vechiul burg medieval.

În anul 1938 savantul pleacă în Austria și mai departe în Germania la Peenemünde, acolo unde se construia racheta „Agregat 4”, 95 din invențiile sale regăsindu-se în aceasta. După anul 1943 este mutat la Reinsdorf și tras pe linie moartă. Este anchetat de autoritățile americane în 1945, colaboratorii săi în frunte cu Wernher von Braun au luat drumul Americii, acolo unde dezvoltau o nouă generație de rachete. Primul satelit american, primii cosmonauți americani și Saturn V, creație a lui von Braun, toate acestea au fost posibile prin studiile savantului Hermann Oberth. Aflat la Cap Kennedy în 1969, bătrânul savant putea vedea Saturn V plecând către lună și pe astronautul Neil Armstrong punând piciorul pe satelitul pământului. Era împlinirea unui vis, spunea atunci: „*Aș fi mers și eu pe lună, dar sunt prea bătrân*”. Savantul Hermann Oberth a avut parte de recunoașterea națiunii române, în anul 1972 este numit Doctor Honoris Causa al Universității Babeș-Bolyai de la Cluj-Napoca. O frumoasă prietenie l-a legat de cosmonautul român **Dumitru PRUNARIU**, cel care i-a împărțit experiența sa din Cosmos. Orașul Mediaș găzduiește începând cu anul 1994 un muzeu dedicat vieții și activității părintelui navigației spațiale. Se cuvine poate ca în aceste vremuri de încercări educaționale, sociale, economice, să ducem către noua generație visul și devotamentul savantului. Întotdeauna când vom folosi un „device”, să ne amintim un nume: Hermann Oberth.

Bibliografie: Hans Barth, „Hermann Oberth”, Editura Kriterion, București 1975.

SPAȚIUL, FRONȚIERA DE ACTUALITATE

Interviu cu domnul Marius-Ioan PISO, președintele Agenției Spațiale Române (ROSA)

Cristian FRISK/Observatorul Militar

Activitățile spațiale au devenit tot mai accesibile publicului larg. Altădată o noțiune abstractă, spațiul este, acum, o constantă în tot ceea ce ne înconjoară, iar lucrurile se vor dezvolta, pe această axă, și mai mult. Doctorul în fizică Marius-Ioan Piso, președintele Agenției Spațiale Române (ROSA), a fost ales, recent, președinte al Comitetului ONU pentru utilizarea pașnică a spațiului extra-atmosferic (UN-COPUOS), pentru perioada 2020-2021. Decizia a fost luată prin consens de cele 95 de state membre ale Comitetului.

– ROSA este o instituție cu recunoaștere internă și internațională, având o activitate constantă. Care este rolul ROSA și cum se integrează aceasta în sistemul național de apărare?

– ROSA coordonează Grupul Interministerial/Interinstituțional pentru Cercetarea în Domeniul Securității și Apărării. Noi nu coordonăm cercetarea militară, fondurile noastre sunt extrabugetare. Grupul s-a înființat în 2004, iar aici se discută probleme interdisciplinare cum ar fi necesitățile fiecărei entități. Criza COVID-19 a reprezentat o nișă pentru noi, deoarece ne-am implicat în realizarea sistemelor de protecție, ventilatoare etc., toate acestea fiind rezultatul unor activități conexe din domeniul de specialitate. Pentru activitățile noastre, sistemele life support sunt esențiale. Colaborăm cu MAPN pe probleme specifice sistemelor spațiale militare. Coordonăm infrastructuri critice și suntem autoritate publică responsabilă pentru sistemul Galileo (GPS european).

– România are tradiție în ceea ce privește activitățile spațiale. Pe plan internațional România este un actor important în acest domeniu?

– Cu siguranță, România este un actor important în acest domeniu, pe plan internațional. Suntem membri în Agenția Spațială Europeană, conducem Comitetul ONU pentru utilizarea pașnică a spațiului extra-atmosferic până în 2021, suntem membri în Federația Internațională de Astronautică, în Academia Internațională de Astronautică, unde eu sunt vicepreședinte, iar **Dumitru PRUNARIU** membru în consiliul de conducere, plus alte colaborări bilaterale cu multe agenții spațiale. Se remarcă cea cu US Space Command prin care am pus la punct un protocol de cooperare pentru urmărirea spațiului și a obiectelor spațiale.

– Care este rolul Comitetului ONU pentru utilizarea pașnică a spațiului extra-atmosferic și ce provocări implică numirea dumneavoastră în funcția de președinte al acestui for?

– Comitetul a fost creat în 1959 pentru a urmări cursa înarmărilor spațiale. În anii '70, activitatea sa a fost orientarea aplicațiilor spațiale spre țările în curs de dezvoltare. Începând cu anii '90, Comitetul a reluat activitățile de securitate globală, tratatele privind explorarea și utilizarea spațiului extra-atmosferic și a obiectelor cosmice (planete, asteroizi, comete), sustenabilitatea pe termen lung a spațiului, curățarea de deșeuri spațiale, managementul traficului spațial, evitarea militarizării spațiului cosmic.

– Spațiul poate fi considerat un nou teritoriu de dispută militară, după cel terestru, aerian și maritim?

– Da, este un spațiu de dispută, motiv pentru care s-a înființat Comitetul pe care îl conduc. Spațiul a echilibrat Războiul Rece. Spațiul este important pentru capabilitățile PNT (poziție-navigație-timp), comunicații, telemedicină utilizată în confruntările armate etc. Spațiul intervine ca o componentă a războiului cibernetic, deci, ținând cont de toate acestea, spațiul poate fi un nou teritoriu de confruntare. Statele Unite ale Americii, țările occidentale și Rusia cooperează în programele spațiale.

– Este binecunoscută rivalitatea dintre Rusia și SUA. Cum comentați acest aspect?

– Rusia și SUA cooperează foarte bine datorită faptului că spațiul este

un mediu internațional pașnic, iar programele spațiale depășesc capabilitățile unei singure țări. Stația Spațială Internațională nu putea fi construită de o singură țară, fiind cel mai mare laborator științific din lume, costurile estimate fiind de 170 de miliarde de dolari.

– Rachetele balistice rusești, care sunt o amenințare pentru toată lumea, fapt recunoscut și la reuniunea miniștrilor apărării din statele NATO, conduc spre înființarea Centrului Spațial NATO. Ce noutăți va aduce acest lucru?

– Este o evoluție normală, deoarece forțele spațiale și înființarea lor conduc spre astfel de amenințări. E normal ca NATO să aibă armă spațială și preocupări în acest sens. România și ROSA au fost fondatoare a SSTAG (Space Science and Technology Advisory Group) al NATO, în 2005, și în 2006 s-a organizat, la București, prima întâlnire a experților spațiali din NATO, la Cercul Militar Național, cu peste 100 de participanți. Atunci s-au definit 20 de domenii spațiale importante pentru NATO, din care au fost selectate câteva de unde s-au dezvoltat componentele spațiale NATO.

– Este Elon Musk un vizionar sau un antreprenor în domeniul spațiului cosmic?

– Musk este un întreprinzător tehnologic, remarcat prin dezvoltarea automobilului Tesla, iar compania Space X este un start-up care, inițial, a reutilizat sistemele de propulsie ale rachetelor balistice dezafectate. Prin aceasta, obținând un lansator cu costuri reduse, a fost remarcat de NASA care i-a oferit posibilitatea de a lucra și livra servicii complete de lansare la standardele de performanță impuse de NASA. Musk este exemplu de utilizare antreprenorială a spațiului pentru aplicații comerciale, vandabile care sunt foarte eficiente socio-economic. Coeficientul de multiplicare pentru aplicații spațiale este considerat între 4 și 15 pe termen mediu, foarte rentabil adică, în nicio altă zonă de investiție băncile neobținând un profit atât de mare precum în spațiu.

– Cât de greu este să faceți lobby pentru activitățile spațiale, în contextul în care spațiul este, pentru majoritatea oamenilor, un concept mai greu de înțeles?

– Este din ce în ce mai ușor, grație penetrării pe care o au aplicațiile spațiale în viața oamenilor. În Tratatul de la Lisabona, domeniul spațial este prevăzut distinct pentru întreaga Europă, iar Comisia Europeană a înființat din 2019 Direcția Generală Industrie de Apărare și Spațiu, cifra de afaceri pe domeniu spațial, în estimările OECD și ale World Economic Forum fiind de 470 de miliarde de dolari pentru 2019. Spațiul este vital pentru oameni. Gândiți-vă cum ar fi ca în timpul finalei de Liga Campionilor să nu mai existe transmisiune la televizor. Ar fi revoltă planetară.

– Colonizarea Lunii sau a planetei Marte sunt obiective tangibile în următorii ani?

– Nu putem vorbi despre o colonizare a planetelor într-un timp de o generație. Stabilirea unor baze, stații cu echipaj uman este în derulare, iar programul Artemis este reluarea programului Apollo. În 2024, pe Lună va ajunge prima femeie. Programul conține elemente de utilizare a Lunii altele decât cele științifice, exploatare a resurselor, dezvoltare, industrii etc., care să beneficieze de condițiile selenare, amplasare infrastructuri științifice. Se negociază participarea ROSA la acest program.

– Este nevoie de educație suplimentară, poate chiar de predarea încă de la clasele mici a unor cursuri speciale pentru ca oamenii să înțeleagă mai bine noțiunile specifice spațiului?

– Din 2014, în ROSA, funcționează centrul ESERO de resurse spațiale pentru educație. Se lucrează cu profesori din 110 licee din România care învață noțiuni specifice și modul de predare a acestora, își îmbogățesc vocabularul cu termeni specifici și așa mai departe. Educația spațială este foarte importantă fiind multidisciplinară și atrage dezvoltarea și înțelegerea altor domenii specializate.

ROMAERO

un secol de industrie
aerospațială românească

ROMAERO, cea mai importantă companie de stat din industria aerospațială și de apărare românească, a împlinit în anul 2020, 100 de ani de la înființare. După un secol de activitate neîntreruptă în aceeași industrie, compania deținută în procent de 56,7% de statul român, prin Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, se mândrește nu doar cu o istorie prestigioasă, dar și cu promițătoare perspective de viitor.

ROMAERO își desfășoară activitatea în cele două domenii majore ale industriei aerospațiale, servicii de întreținere și reparații pentru aeronave de transport civile și militare, respectiv producție industrială de aerostucturi și componente ale acestora.

Compania deține cea mai importantă bază de mentenanță din România, asigurând astfel întreținerea și reparația aeronavelor de transport din flota Forțelor Aeriene Române, și oferind servicii pentru mai mulți importanți operatori comerciali.

Ca unitate de producție, ROMAERO fabrică anual sute de mii de piese pentru majoritatea tipurilor de aeronave produse de Boeing și Airbus.

Scurt istoric

1920 – În primii ani postbelici a fost înființată la București o fabrică cu profil aeronautic, ca urmare a transferării materialelor și personalului Rezervei Generale a Aeronauticii de la Iași. În 1920, fabrica primește denumirea de Arsenalul Aeronautic (profilat la început numai pe repararea diferitelor tipuri de avioane și motoare de avion, din dotarea aviației militare). Arsenalul a fost prima unitate de profil care a fabricat avioane necesare Armatei Române.

1951 – Fabrica redenumită A.R.M.V., Ateliere Reparații Material Volant, se mută la Pipera, pe locul unde se află acum Muzeul Național al Aviației Române. Întreprinderea este profilată, în special, pe lucrări de reparație aeronave militare de luptă și de școală, aparținând armatei.

1963 – Sub un nou nume, Întreprinderea de Reparații Material Aeronautic (I.R.M.A.), activitatea este relocalată pe platforma Băneasa, în vecinătatea aeroportului, unde se găsește și astăzi.

1968 – Devine producător exclusiv al aeronavelor ușoare multifuncționale BN-2 Islander, în urma unui acord cu compania britanică Britten-Norman. De la începutul programului, fuzelajele a peste 550 de astfel de avioane au fost produse de către specialiștii români. După mai mult de 50 de ani, programul este încă în derulare.

1978 – Începe producția primului avion de pasageri fabricat în România, ROMBAC 1-11, după licența avionului mediu curier englezesc BAC 1-11.

1982 – Primul avion comercial cu reacție fabricat în România iese pe poarta companiei pentru zborul de prezentare. Aceasta a fost prima realizare a specialiștilor români în cadrul programului care prevedea construcția a 80 astfel de aeronave.

Începând cu 1993/1994 – ROMAERO devine furnizor pentru cele mai mari companii din industria aerospațială mondială.

Produce componente pentru aeronave Boeing, Airbus, Bombardier Aerospace, Dassault, Embraer și Gulfstream și asigură mentenanța pentru aeronavele mai multor operatori aerieni.

ROMAERO

1920 - 2020
A CENTURY IN
AEROSPACE &
DEFENSE

ROMAERO va asigura mentenanța aeronavelor C-27J Spartan din flota Forțelor Aeriene Române

Anul 2020, deși extrem de complicat pentru aviația mondială, a venit cu o decizie extrem de importantă și de mult așteptată pentru ROMAERO, cea mai mare companie de stat din industria aerospațială românească. ROMAERO a devenit, începând cu acest an, Centru Național de Mentenanță pentru aeronavele C-27J Spartan, operate de Forțele Aeriene Române. Astfel, pe lângă beneficiile strategice substanțiale, această decizie este și una cu importante implicații economice. O infrastructură de mentenanță capabilă să asigure suportul logistic la standarde de calitate și aeronavigabilitate, cu timp de reacție redus și înseamnă nu doar siguranță în operare dar și o diminuare importantă a costurilor implicate în întreținerea aeronavelor. În ceea ce privește impactul direct asupra ROMAERO, desemnarea drept centru național pentru acest tip de aeronave de transport reprezintă o nouă etapă în dezvoltarea companiei românești, prin onorarea comenzilor de întreținere și reparații, lucrări cu un nivel ridicat de valoare adăugată, pe întreaga durată a ciclului de viață a sistemelor și deschide perspective pentru înființarea la București a unui centru regional pentru susținerea acestui tip de aeronave.

ROMAERO a dezvoltat un parteneriat solid cu Forțele Aeriene Române, asigurând suportul logistic, în calitate de Centru Național de Mentenanță, pentru aeronavele C-130 Hercules încă de la intrarea acestora în flota RoAF, precum și pentru aeronavele ANTONOV AN-26/30.

În ultimii ani, strategia ROMAERO de extindere a acestei colaborări a avut în prim-plan, atât dezvoltarea capacităților, cât și a parteneriatelor cu companii relevante din industria mondială. Astfel, prin investiții în dezvoltare și obținerea de capacități noi, ROMAERO se pregătește să asimileze și programele de modernizare și upgrade al acestor aeronave.

Ca urmare a implementării unei strategii dedicate acestui sector, ROMAERO a reușit să obțină întregul set de capacități necesare pentru a răspunde, atât nevoilor actuale de susținere a operării flotei de transport, cât și a celor reieșite în urma programelor de înzestrare derulate de Forțele Sistemului Național de Apărare.

Totodată, ROMAERO a făcut pași importanți către implicarea în unele dintre cele mai importante programe de înzestrare derulate de Forțele Sistemului Național de Apărare. Pe parcursul ultimilor ani, compania a parcurs mai multe etape, începând cu parafarea memorandumurilor de înțelegere cu mari companii din industria mondială de apărare, până la concretizarea primelor comenzi de producție. Astfel, în anticiparea preconizatelor programe pentru achiziția de tehnică, derulate de Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Afacerilor Interne, ROMAERO se află în discuții avansate cu unii dintre importanții competitori.

În virtutea colaborării între ROMAERO și Sikorsky, o companie din grupul Lockheed Martin, România are oportunitatea de a găzdui un Centru de Echipare și Întreținere a elicopterelor civile și militare Black Hawk, care să ofere servicii pentru întreaga regiune. Acordul de parteneriat între cele două companii, inițiat în 2018 a fost extins anul acesta, prin semnarea unui nou acord, care include compania poloneză din grupul Lockheed Martin, PZL Mielec. Odată cu achiziția de către România a acestor sisteme, elicopterele ar urma să fie livrate pentru echipare la ROMAERO, de la fabrica din Polonia, cea mai mare unitate de producție Black Hawk din afara Statelor Unite. Astfel, Forțele Sistemului Românesc de Apărare ar beneficia de o aeronavă cu capacități dovedite într-o multitudine de misiuni, proiectată și utilizată la scară largă în Statele Unite însă produsă în Uniunea Europeană, echipată și întreținută în țară. Practic, este un program care înglobează, atât parteneriatul strategic între România și SUA, cât și angajamentele țării noastre față de NATO și creează locuri de muncă și beneficii economice extinse pentru UE.

Tot în 2020, ROMAERO a reușit să concretizeze un alt parteneriat cu potențial pentru dezvoltarea industriei românești de apărare. În luna octombrie, ROMAERO a primit, din partea companiei Raytheon o comandă pentru producția de componente destinate sistemului de apărare antiaeriană și anti-rachetă PATRIOT. Practic, ROMAERO a devenit parte a sistemului global de furnizori ai companiei americane. Comanda de achiziție presupune producția de ansambluri mecanice care vor fi incluse în procesul final de construcție a radarului PATRIOT. În urma livrării acestei comenzi, ROMAERO va avea oportunitatea de a onora solicitări ulterioare pentru toate țările care dețin sisteme PATRIOT. Cooperarea industrială dintre cele două entități va permite ROMAERO să livreze componente, atât pentru România, cât și pentru celelalte 16 națiuni care se bazează pe sistemul PATRIOT pentru apărare integrată antiaeriană și anti-rachetă.

SIGURANȚA AERONAUTICĂ...

În pandemie

Locotenent-comandor ing. Marius MILEA

Anul acesta, a fost unul cu totul și cu totul special. A trebuit să gestionăm o perioadă dificilă cu incertitudini, atât în interiorul familiilor noastre, cât și la locul de muncă.

Desfășurarea activităților aeronautice a fost afectată, la fel ca și viețile noastre, de pandemia cu noul tip de coronavirus (SARS CoV-2). A fost o perioadă grea care încă nu s-a încheiat. Lucrul în schimburi, incertitudinea privind reacția organismului la infecție, frica, alături de numărul redus de personal, invers proporțional cu sarcinile și misiunile de zbor, presupun adaptarea rapidă la noul mediu de lucru, astfel încât să nu avem de-a face cu producerea unor evenimente nedorite de aviație.

Această adaptare nu e ușoară și depinde de fiecare individ în parte. **Omul este cea mai valoroasă resursă din cadrul sistemului aeronautic, dar totodată și cea mai vulnerabilă.**

Personalul aeronavigant și personalul tehnic sunt printre cei mai expuși la infecție, prin natura activităților desfășurate. Deși au fost adoptate măsuri de dezinfectare periodică a aeronavelor, suprafețelor de lucru, de purtare a echipamentului de protecție fizică (*masca de protecție*), pericolul contactării virusului încă există. Acum, la sfârșit de an, putem afirma că nu au fost foarte multe cazuri de infecție cu noul coronavirus, în rândul personalului aeronautic astfel încât să ne influențeze serios activitățile aeronautice.

Activitățile de mentenanță implică participarea unui număr relativ mare de personal pentru a executa în același timp o lucrare specifică. Recomandările de distanțare fizică și regulile de igienă sanitară, fac dificilă/îngreunează desfășurarea activităților de mentenanță.

Ce înseamnă erodarea abilităților?

Erodarea abilităților, sau slăbirea abilităților, este definită ca degradarea/diminuarea abilității (*cognitive*) sau a aptitudinii (*practice*) pe o perioadă de inactivitate.

Orice persoană care a desfășurat vreodată o activitate care implică repetiție și antrenament zilnic/periodic (*sport, cântat la un instrument*), după o perioadă de inactivitate, recunoaște că este

nevoie de timp și răbdare pentru a reveni la nivelul anterior de competență. Operațiunile de zbor nu fac excepție. Din perspectiva factorului uman, este mult mai ușor pentru noi să ne amintim sarcini automate simple (*cum ar fi mersul cu bicicleta sau prinderea unei mingi*) decât să ne amintim de sarcini mai complexe, care sunt mai puțin previzibile. Zborul, mentenanța și controlul traficului aerian nu presupun sarcini automate previzibile și, prin urmare, reluarea acestor activități după o anumită perioadă de întrerupere este susceptibilă unor riscuri crescute. Acesta este motivul pentru care **este vital să conștientizați această erodare a abilităților și să o atenuați** atunci când reîncepeți activitățile aeronautice.

De asemenea, este important să rețineți că odată cu creșterea timpului de întrerupere într-o activitate, există o creștere corespunzătoare a probabilității ca erodarea abilităților să vă afecteze capacitatea de a efectua anumite activități, atât fizic, cât și cognitiv. Un studiu al aptitudinii de pilotaj (*Childs and Spears, 1986*) a descoperit că elementele cognitive și procedurale ale zborului s-au erodat mai rapid decât cele practice. Cele mai mari provocări observate au fost identificarea indiciilor/semnelor, clasificarea situațiilor și aplicarea răspunsurilor adecvate. În ceea ce privește sarcinile specifice pilotului, s-a observat că abilitățile de luare a deciziilor, precum și cele de conștientizare a situației se erodează/degradează mai repede decât capacitatea de a pilota fizic aeronava. Prin extrapolare, aceleași probleme le putem regăsi și în mentenanță sau alte

domenii specifice activităților aeronautice.

Cum identificăm erodarea abilităților?

Întrebarea devine: cum recunoașteți erodarea abilităților, atât în ceea ce privește performanța personală, cât și în cea a subordonaților/echipajului dvs.?

Cercetările în domeniu au constatat că următoarele *semne* reprezintă indicii privind identificarea efectelor degradării abilităților:

- Mișcări bruște, mai puțin coordonate, exercitate asupra elementelor de control ale aeronavei, în loc de acțiuni calme și controlate;

- Executarea cu dificultate a unor sarcini elementare sau de rutină, în comparație cu performanțele anterioare;

- Dificultate în reamintirea unor elemente de rutină din memorie;

- Revenirea la procese mai familiare (*adică piloții cu experiență pe un anumit tip de aeronavă pot executa procese și proceduri specifice tipului respectiv de aeronavă, în loc să le aplice pe cele adecvate pentru aeronava actuală*).

Deși aceste recomandări sunt adecvate pe timpul desfășurării activităților aeronautice în pandemie, se poate presupune că după orice perioadă de inactivitate/activitate redusă (*mediu COVID-19 sau nu*), erodarea aptitudinilor practice sau a abilităților cognitive vă poate afecta performanța la locul de muncă. Se poate presupune că aceleași competențe ar putea afecta personalul care își desfășoară activitatea în domenii precum mentenanța aeronavelor, controlul traficului aerian sau alte domenii specifice aeronauticii militare.

Recomandări

Odată ce am reușit să conștientizăm că abilitățile ne sunt afectate, următoarele recomandări sunt utile pentru a minimiza efectul asupra performanței:

- Re-acomodarea cu procedurile. Acordați-vă timp pentru a fi cu adevărat pregătiți și revedeți procedurile pe deplin înainte de activitatea aeronautică! Studiile arată că revederea și repetiția mentală a procedurilor înainte de desfășurarea unei activități, reîmprospătează cunoștințele și reduce probabilitatea de diminuare a aptitudinilor practice sau a abilităților cognitive;

- Urmați toate listele de verificare, procedurile etc.! Nu este recomandat să vă bazați pe memorie, dacă ați avut o perioadă de întrerupere în activitate, indiferent de durata acesteia;

- Exerciția o conștientizare situațională sporită pe timpul îndeplinirii sarcinilor de serviciu! Eliminați acele elemente care vă distrag atenția și executați etapizat acțiunile din cadrul unei sarcini;

- Nu vă grăbiți! Aveți răbdare, atât cu dumneavoastră, cât și cu ceilalți din jur! Amintiți-vă că toată lumea încearcă să se adapteze la „noul normal”.

În încheiere...

COVID-19 ne-a perturbat mediul de operare normal. Atenția nu trebuie să fie îndreptată doar către protecția noastră și a colegilor, ci trebuie îndreptată către identificarea și diminuarea/controlul pericolelor. Obiectivul nostru ca organizație va fi întotdeauna să menținem un nivel acceptabil de siguranță, în vederea conservării capabilităților operaționale. Ca și categorie de forțe ale armatei, trebuie să aplicăm o judecată solidă și să reluăm activitățile aeronautice într-un mod controlat și într-o manieră adaptativă în timp ce ne obișnuim cu „noul nostru normal”.

Conștientizați și gestionați cu profesionalism, noul vostru normal!

Sursa: Revista „Flight Comment”, ed. 2, 2020

